

ХУНИ БОЗОР ҚАЛАМ СОБИР

Бозор Собир

Хуни қалам

(Гулчини шеър)

**Ба 30-солагии ёдбуди
бародари чавонмаргам
профессор Темур Собиров**

Бозор Собир

Хуни қалам

Соҳибқаламони бузург ва пайғамбарон ба қалам савганд ёд кардаанд. Ба адиби ҳақиқӣ аз қалам наздиктар касеву чизе нест.

Чуноне, ки Бозор Собир гуфтааст, қалам ҳамхуни ростини адиб мебошад. Ва ин қадар китобхое, ки мебинем, ба хуни сиёҳу сабзу гулгуни қалам навишта шудаанд. Ва чуноне, ки дар ин маврид ҳам шоир гуфтааст, дар гардани қаламкашон ғайр аз хуни қалам нест:

Ман хуни қалам рехтаам ин ҳама бебок,
Дар гардани ман ғайри ҳамин хуни қалам нест.

Хулоса, ҳар сатре, ки ба даст меояд, барҳақ хунбаҳои Сиёвуши қалам асту бас. Аз ҷумла ҳамин маҷмӯа, ки varaқ-varaқ бо хуни қалам рангин шудааст.

Blood of the Pen
Copyright © 2010 Bozor Sobir
All rights reserved.

ISBN 978-99947-69-44-5

Душанбе, 2010

Дебоча

Ман шоири Советиам, қаламу қоғазро ба дасти ман мактаби Советӣ дода буд.

Инак, бештар аз 13 сол аст, ки муқими Штатҳои Муттаҳида мебошам ва ин 13 солӣ америкоии ман ба як рӯзи Иттифоқи Советӣ намеарзад. Мо ҳанӯз бо СССР фаҳр мекунем, тамғаи пушти моштинамон досу болғаи сурхи СССР аст, на байрақи Америка ва худамонро ҳамчун шахрванди СССР шинос менамоем.

Хушбахт буданд касоне, ки дар ҷамъияти Советӣ зиста, дар ҷамъияти Советӣ мурданд. Ва бадбахтанд касоне, ки дар ҷамъияти капиталистӣ зиндагӣ карда, дар ҷамъияти капиталистӣ мемиранд. (Ба истисноӣ як мушт харпул).

Ҷамъияте, ки аз бою камбағалон иборат аст ба ҳеҷ вачҳ демократӣ нест ва демократӣ намешавад.

Ту дар муҳити капиталистӣ ҳатто барои се рӯзак кафолати қору манзилу озуқа надорӣ, агар имрӯз не, фардо ё пасфардо ҳамчун беҳонумон ба сӯи қуттии ахлоту ба зерӣ кадом кӯпруке хоҳӣ рафт. Ҳеҷ шахси бовичдон бо капитализми мурдорбозори ҷаҳонии дурӯғу дағо ва туршоби даҳшатноки бадахлоқию маразу «бомж»-игарӣ муросо карда наметавонад.

Ва ҳар касе, ки ба ин паразит мубориза намебарад, бевичдон аст. Капитанизмро ҳеҷ илму олиме ихтироъ накардааст. Ин ташкилоти судхӯрону савдогарону ҳаннотону қаллобону айёрону чарчинфурӯшону қисабурону қиморбозони ҳарому ҳаромхӯр асту бас. Ва ин капитализм танҳо аз коммунистон метарсад.

СССР аз ҳеҷ ақли солиме сутурда нахоҳад шуд ва коммунизм ҳамчун тилло дар санг дар ҳар мағзи бедору ҳушёре нухуфта аст.

Классикони адабиёти асри XX Маяковский, Пабло Неруда, Ромен Ролан, Лохутӣ, Луи Арагон, Нозим Ҳикмат, Сиёвуши Касрой, Ҳушанги Соя ҳамагӣ коммунист буданд.

Ман бошам, фарзанди сулбии болшевикону коммунистонам. Мане, ки дар маркази Душанбе квартираи чорхонагии беҳтарин доштам, акнун дар як апартаменти «бомж»-ҳо хоҳам мурд ва «хокистарамро ҳамчун ахлот ба ҳоҷатхона хоҳанд рехт».

*20.04.2008,
Сиэтл, ШМА*

Чун қалам нест касе ҳамхунам

Чебаке ман ба сари дил дорам
Чои пул нест, барои қалам аст,
Қалами ман ба дилам наздик аст,
Ба фишори дилам одат кардаст.

Хиш-хиши тарзи қаламронии ман
Тапиши қалби маро мемонад,
Тапиши қалбам агар мавзун аст,
Хиш-хиши хомаи ман мавзун аст.

Ин қадар ранг, ки дар дафтари ман
Аз димоғи қаламам мерезад,
Хуни рангини ман аст.
Аз димоғи қаламам дар дафтар
Хуни ман мерезад,
Чун қалам нест касе ҳамраги ман,
Чун қалам нест касе ҳамхунам.

Набзи ман дар таги ангушти қалам
Қаламам набзи маро месанчад,
Мешуморад қаламам набзи маро,
Менигорад қаламам набзи маро,
Чунбиши набзам агар мавзун аст,
Чунбиши хомаи ман мавзун аст.

Қалами ман, ки дар ангушти ман аст
Қаламам нест, як ангушти ман аст,
Ба ин ангушт шаш ангушти ман аст;
Ин шаш ангушт, ки дар мушти ман аст.
Басам ин мушт, ки дар пушти ман аст.

*Январӣ 2002,
Сизтл*

Қалам

Дар ҳалқаи мо кист, ки мафтуни қалам нест,
В-аз аҳли қалам кист, ки ҳамхуни қалам нест.

Бо он, ки ҳама сар задаанд насли қаламро
Эй ҳамқаламон, боз сару буни қалам нест.

Хушхат шуд агар кӯрхате, кӯрсаводе
Пайдост, ки бе сурмаву афсуни қалам нест.

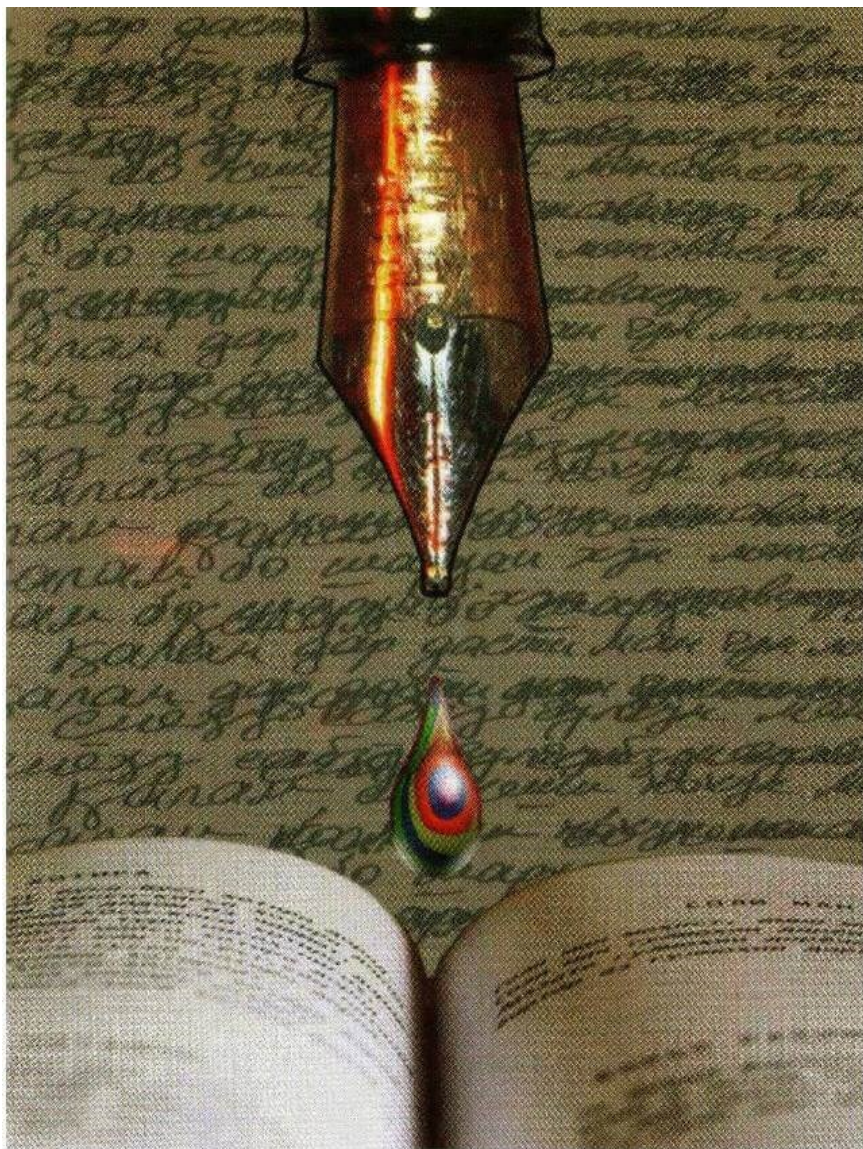
Бо панҷаи чап рост навиштанд рафикон,
Дар дасти ту рафтори дигаргуни қалам нест.

Ранги қалами шоири Фирдавсӣ нарафтаст
Аз номаи Маҳмуд, ки собуни қалам нест.

Сино, ки ба қонуни ту «Қонун» нанавиштаст
Эй маҳкама, кам гӯй, ки қонуни қалам нест.

Бе нақши қалам зинда намонӣ ту пас аз марг,
Ҳаргиз натавон гуфт, ки мазмуни қалам нест.

Ман хуни қалам рехтаам ин ҳама бебок,
Дар гардани ман ғайри ҳамин хуни қалам нест.

Эй худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

*Сталин – СССР,
СССР – Сталин*

Ёд аз он рӯзе, ки аз шаш бахш як бахши замин
Аз канори баҳри Балтик то лаби дарёи Чин,
Буд чун Модар-Ватан моро замини нозанин,
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

Коммунистони мунофиқ бар дари Қасри Сафед,
Шовинисти украинӣ навқари Қасри Сафед,
Ҳайкали Озодиаш чун модари Қасри Сафед,
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

Нест акнун ҳамчу гурҷӣ миллати меҳанфурӯш,
Байрақи сурхи ватанро карда пояндози Буш,
Ку ҳамон русе, ки дунёро ҳамеларзонд дӯш?
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

Кистанд навадлатон имрӯз – кулакҳои нав,
То ба нӯги пову нохун зеби ГУЛАГ-ҳои нав,
Лоиқи зиндону садҳо «Архипелаг»-ҳои нав,
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

Подаҳои говришон мечаранд ақли ҳалол,
Аҳли тақво дар ҳукумат тавқ дар гардан кашол,
Ҳамсару фарзанди мардум дар тичорат ҳамчу мол,
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

Шӯравӣ, эй, Шӯравӣ, баргард, муштоқи туем,
Рӯзу шаб дар ҳасрати покии ахлоқи туем,
Дар фироқи досу путки сурху байроқи туем,
Эй, худои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!

*26.12.2006,
Ситл, ШМА*

Девори оҳанин

(Бахшида ба зодрузи Сталин)

*Империализм,
капитализм,
сионизм,
идеализм танҳо аз
Сталин меҳаросанд.*

Симхори Шӯравӣ ҳаргиз набуд девори ӯ
Лашкараш ҳам низ,
Девори Кремл ҳам набуд девори ӯ,
Сталин буд:
Бо бурутҳояш,
Ки аз шофи буруташ хасм меларзид.
Бо чубуқи сеҳрокаш:
Дӯди маҷмарҳои серков,
Чашми мардум кӯр мекард,
Дӯди он,
Чашми душманҳои мардум.

Бо ҳамон якумра мундираш:
Дар дами тӯфони душман,
Дар дами тайфуни душман,
Дар масири ғавҷи душман.

Ҳафт эъҷози ҷаҳонӣ ҳайратовар нест,
Бениҳоят ҳайратовар дар ҷаҳон ин аст:
Сталин дар инҳисори ҳамлаҳои иртиҷой,
Сталин дар ҳалқаи саҳти ҷаҳолат,
Сталин дар қаҳтсолиҳои даҳшатнок
Давлате бинҳод,
Аз канори Баҳри Балтик то канори Баҳри Чин.
Давлати ӯ асри тиллоии як ними ҷаҳон буд:
Асри тиллоии рус,
Асри тиллоии узбак,
Асри тиллоии қирғиз,
Асри тиллоии туркман,

Асри тиллоии тоҷик...

Инак, аз он асри тиллой
Сайхунистон майна мешӯянд,
Майнаи рус,
Майнаи узбак,
Майнаи қирғиз,
Майнаи туркман,
Майнаи тоҷик...
Бо донг-донги ноқуси серков,
Бо наъраи оллоҳу акбар.

Сталинро лек,
Аз дили мо, аз шуури мо
Ҳеҷ серкове нахоҳад шӯст,
Ҳеҷ масциде нахоҳад шӯст.

Устухони мо ба нони Сталин шах шуд,
Хуни мо аз ҳеҷ хуне нест,
Хуни Сталинист,
Хуни сурхи Сталинӣ дар рағу пайванди мо ҷорист.

Сталин дар дасти мардум дар хиёбон,
Сталин дар дасти мардум дар намоиш,
Сталин як рӯз аз майдон намемонад,
Сталин як рӯз аз исён намеистад....

Сталин девор,
Девори тановар,
Зарбу осебе намебинад,
Газандаш нест.
Шӯравӣ чун лаззати нони ҳалол,
Нони арзон,
Нони фаровон,
То абад дар коми мо боқист.

09.12.20009.
Сиевл, ШИМА

Дар пояи ҳайкали Ленин дар Сиэтл

Мо надорем дар ин шаҳр шинос,
Мо надорем дар ин шаҳр қариб,
Мо дар ин шаҳр надорем рафик,
Ману як ҳайкали Ленин наздик,
Ману як ҳайкали Ленин тоҷик.

Аз мастӣ ватанситезӣ кардем

Аз мастӣ ватанситезӣ кардем,
Худро ҳама турку тозӣ кардем,
Дар хуни ватан, ки бозӣ кардем,
Ҳаргиз наравад ба оббозӣ.

Мо ҳайкали доҳиро шикастем,
Дар гардани доҳӣ сим бастем,
Девору дари ватан гусастем,
Ин гардани мо шикаста бодо!

Бо шолу лачак шуданд ҳозир
Занҳои ғари шикастахотир,
Аз серӣ гурӯсна шишт шоир,
Оруғ зада дар гурӯснашинӣ.

Бо наъра баромадем майдон,
Бо сангу кулӯху сангборон,
Сад хайма задем дар хиёбон,
Яъне, ки барои мардикорӣ.

Ду чабҳа пур аз чавони ришӣ,
Сарбанди саре қизилбошӣ,
Бо мардуми хеш тухтамишӣ,
Дар мамлакати худ истилогар.

Оғузии ман накард оғуз,
Ғузии туро қабоили ғуз
Бо хешу табори худ таҷовуз,
Тоҷик зи насли Буалӣ нест.

Партофта хонаву дарашро,
Партофта ғӯри модарашро,
Дар нӯла сагаш ба хокпарто,
Ҳар рус, ки буд, аз миён рафт.

Ў рафту саъодат аз миён рафт,
Инсофу адолат аз миён рафт,
Яъне, ки шарофат аз миён рафт,
Инак, ману шаҳри бешарофат.

Арзонтар аз бухонкаи нон
Чизи дигаре набуд арзон,
Бурдоқӣ ба нон кардӣ ҳайвон,
Акнун туву як ҳазор ҳоҷӣ,
Мӯҳточиву рӯзи ноилочӣ.

Соли 1991

Дар Хуросони Аҷам аз қатли ом,
Насли Зардушту Сиёвуш шуд тамом.

Соли барҳам хӯрдани вичдон,
Соли барҳам хӯрдани инсоф...
Соли растохези «кулакҳо»,
Частухези кулакон аз гӯр.
Соли растохези қурбошӣ,
Соли растохези қушбегӣ,
Соли растохези масҷид,
Соли растохези мулло
Аз лаҳадҳо.

Соли растохези дарбори Бухоро,
Соли растохези манғит.
Соли озодии бозорӣ,
Соли маҳбусии Бозор.

Соли даҳшатноку ваҳшатнок.
Дар ду майдон чӯши авбош,
Чун қизилбош,
Бо хати риш,
Дар ду майдон чӯши мулло
Бо арақчин.
Дар ду майдон зери чодарҳо
Ронда аз чавкии Шӯро...
Соли пирӯзии доллар,
Чӯр бо оллоҳу акбар.
Соли саршори ҳаёху,
Соли саршори хиёнат,
Соли лабрези чиноят.
Соли истикболи истисмору истеъмори,
Фавчи судхор,
Фавчи савдогар,

Фавчи мурдор,
Фавчи кафтор...
Соли бунёди сафоратхонаи Эрон
Чун араб бо нашри Қуръон,
Дуди афюни сафоратхонаи афғон
Аз димоғи Тоҷикистон.

Соли куштор,
Соли хуншор,
Гӯшбуррӣ,
Бинибуррӣ.
Турктозиҳои Кӯлоб,
Турктозиҳои Ёвон,
Турктозиҳои Регар,
Турктозиҳои Тирмиз,
Турктозии ҳисорӣ, –
Инқироzi насли тоҷик.

*Сиэтл,
2007*

Шаҳри ман ку?

*Ҳукуматҳои ба халқ зид атрофашонро
панҷарабандӣ мекунад.*

Дод аз ин шаҳр,
Шаҳри панҷарадор, –
Қафаси танг, боғи ҳайвонот.
Ҳар кучое, ки рафта мебинӣ,
Растаро шиғбаста мебинӣ.
Гӯиё растанӣ намекоранд,
Чапаракҳо дарахти ин шаҳранд.

Бинигар сими хордорашро
Меҳалад ҳамчу хор дар чашмат,
Мекунад хуншорат ин девор.
Чикадар шиғи оҳанин дорад,
Ғулу занҷир гирди майдонаш,
Кӯча не, рафта не, хиёбон не,
Сағи занҷирбанди мардумгаз.

Шаҳри маҳкам на,
Шаҳри маҳкамаҳо,
Шаҳри дарвозаҳояш аз оҳан,
Шаҳри тирезаҳояш аз пӯлод,
Шаҳри кулфу калиду завлона.

Шаҳри торику тор,
Шаҳри хунук,
Шаби ялдо тамоми шабҳояш,
Бе зиё,
Бе зиёӣ,
Шаҳри зиён.
Шаҳри дуди танӯру оташдон,
Шаҳри албастиву ачинаву чин,
Шаҳри ғажди дӯкончаву чарчин.

Шаҳри аз ҳар тирезаю айвон,
Тукуму чилду чанда овезон.

Авратонаш ба куртаи арабӣ,
Бо лачакҳои турку эронӣ,
Гӯиё хӯсаҳои полизанд,
Ғарами латтаҳои ночизанд.

Шаҳри аз таъсири набудани об
Бетароват салом дар лабҳо,
Бетароват калом дар лабҳо,
Зеҳни мардум хушк.
Мехурӯшад сатили беобаш,
Мехарошад сатили беобаш...

Ку Душанбеи нозанинам, ку?
Ку Душанбеи аврупоии ман?
Аз сафедори рост девораш,
Аз қади рост ҳар сафедораш.
Чор сӯяш ба чор ҷониб боз,
Дилу чашмат ба ҳар сӯ дар парвоз.

*08.03.2004,
Душанбе*

Дубора созамат Ватан

Дубора созамат Ватан,
Ба хишти ҷони хештан.
Сутун занам ба сақфи ту
Ба устухони хештан.¹

Сатили обу гил маро
Барои сохтори ту.
Ду панча хуни дил маро
Барои рангубори ту.
Барои дар чаҳор сӯ
Навиштани шиори ту:
Бародарӣ – баробарӣ!
Баробарӣ – бародарӣ!

Агар чу шиша чашми ман
Ба кор меравад бимон.
Ба кор меравад агар
Сарам чу санги сохтмон
Бимон, бимон, бимон.

Дубора созамат ватан,
Ба хишти ҷони хештан.
Сутун занам ба сақфи ту
Ба устухони хештан.

02.06.2008

¹ Аз Симини Бехбаҳонӣ.

Шоири дастпарвари русам

*Рус, ки аз Тоҷикистон рафт, коргар рафт,
маданият рафт, ақлу дониш рафт*

Ҳар кӣ бегуфтугӯ чу Ҳамсари рус
Сари худро ниҳад ба бистари рус.

Ҳамтану Ҳамшикам маро кам нест
Ҳоҳару додару бародари рус.

Мо ду алфози модарӣ дорем –
Тоҷикию забони модари рус.

Ширкафшеру хункафшер аст,
Пайкари насли ман ба пайкари рус.

Ман, ки бо рус пуштпайвандам,
Кӯдаконам Ҳама дупайкари рус.²

Дар қаламрав қаламкашам карданд
Қалами русу рангу дафтари рус.

Дарси тарбияту китобам дод
Мақтаби русу тарбиятгари рус.

Ҳати русӣ навиштаам дар даст
Бури рус, тахта аз санавбари рус.

Шоири дастпарвари русам,
Аз худи гоҳвора дар бари рус.

06.05.07.
Сизтл, ШИМА

² Бурчи Чавзо ё Дупайкар, ки ба шакли ду кӯдаки пушт ба пушт тасаввур мешавад.

Давоми Шаҳраҳи Шоҳӣ

*(Ба муносибати сарҳади кайҳонро
шикаста гузаштани Хитой)*

Шаҳроҳи сиёсие, ки аз доҳии³ туст,
Бешубҳа давоми Шаҳраҳи Шоҳии туст.
Шасте, ки ту дорӣ моҳии гардун ҳам
Эй, моҳикаши хитой, гулмоҳии туст.

Дар манзили урфии ман аз буду набуд
Бисёртар аз пиёлаи чинӣ набуд,
Инак, бинигар, фаришта ҳам дар малакут
Бо нони чапотӣ меҳӯрад чойи кабуд.

Паймонаи чинӣ меҳурӯшад, хомӯш,
Хомӯш, дар ин хурӯши мавзун махурӯш.
Дар гӯши ту месарояд аз устояш
Паймонаи чинии ту бо ҷӯшу хурӯш.

Чинии шикастаро кӣ пайванд назад?
Ку ан, ки ба дарзи косааш банд назад?
Банде, ки задам ба косаи чинии хеш,
Дар пой шикаста устухонбанд назад.

Ёро, ба фалак ҳамеравад шоҳии ту
Яъне, ки Раҳи Бирешими номии ту,
Дар чархи фалак фаришта атлас пӯшад
Чун пардаи чашмҳои бодомии ту.

³ Мао Тсзэдун.

Зинда бод дар ҷаҳон шӯриш!

*50 фоизи замини дунё моликияти
2 фоиз давлатманд аст. 98 фоизи аҳолии
дунёро ҳамин 2 фоиз давлатманд
истисмор мекунад.*

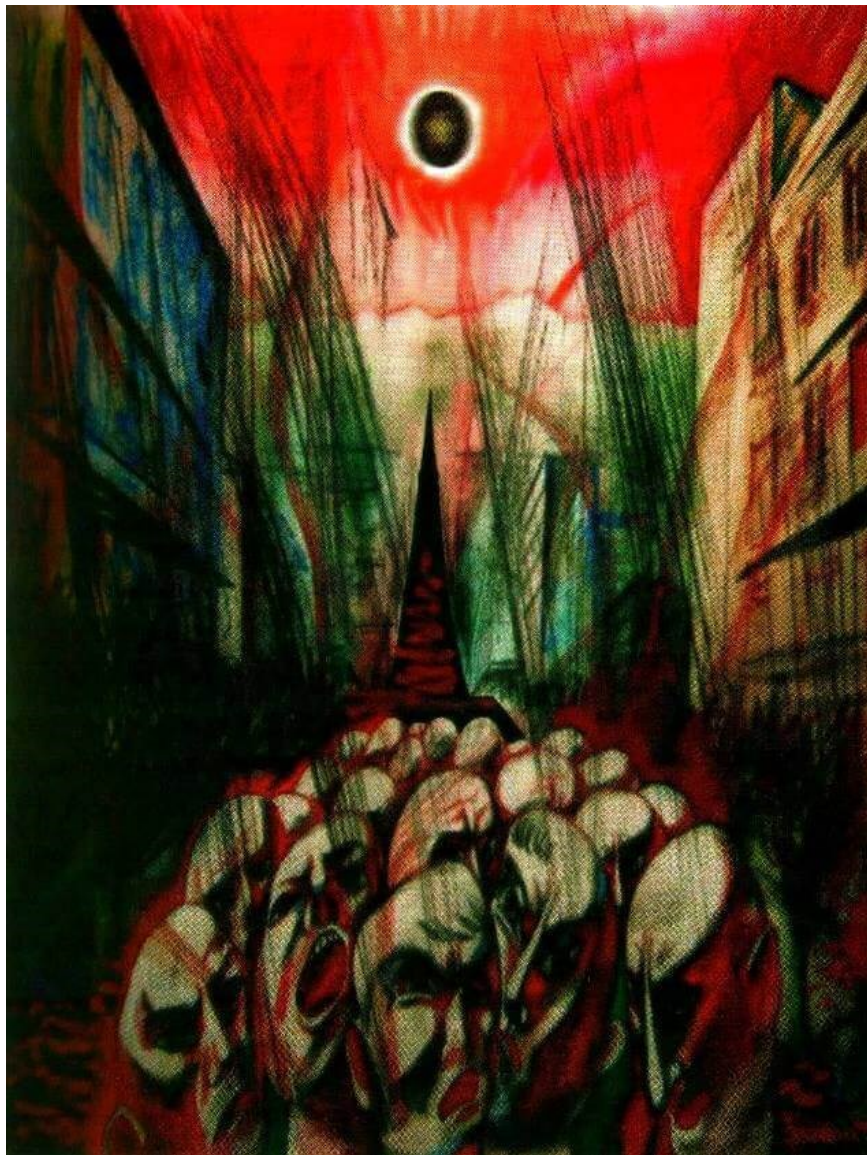
Мепарад санг,
Мепарад хишт,
Наъраву мушти ҳавой,
Чарс-чарси шишаи дӯкон...

Баъд мошинҳои зиндон,
Калтаку шаллоку наъли мӯзаи полис,
Чашмҳо тар аз гази ашқовари тез:
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Эй, рафик, озодӣ якранг аст,
Кӯчаву майдону санг аст.
Сангару дӯди туфант аст;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Шаҳри ман эй, шаҳри чунбишҳо!
Шаҳри байраксӯз!
Шаҳри далқаксӯз!
Чӯш зан аз марши норозӣ,
Чӯш зан аз чӯши ёғӣ,
Аз шиори эътирозӣ;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Ман қаламро бо сарангуштам
Чун фишанге мефишорам,
Чун фишанги як мусалсал
Бо ҳазорон қатраи тир;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Ман дилам меҳоҳад эй, мардум,
Тахтапуштам тахтаи дасти шумо бошад,
Синаам девор.
Ҳар шабе сад тахта,
Сад девор бинвисед:
Нест бодо давлати сармоядорӣ!
Нест бодо ангали сармоядорӣ!
Нест бодо аҳли истисмор!
Хайли судхор!
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Ман дилам меҳоҳад эй, мардум!
Бо дарозии ҳиёбонҳо нависам,
Бо фароҳии майдонҳо нависам,
Шоири майдони сурхи тафта бояд буд;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Ҷанги синфӣ беҳтарин ҷанг аст,
Ҳашми синфӣ беҳтарин ҳашм.
Ман аз ин ҷангу аз ин ҳашм
Ҳамчу дарёҳои лабрезам,
Ҳамчу укёноси саршорам;
Зинда бодо ҷанги синфӣ!
Зинда бодо ҷанги синфӣ то ба бесинфӣ!

Он худованде, ки мегӯянд,
Дар фалак нест,
Дар замин аст,
Дар шикам,
Дар меъда пинҳон аст...

Дини мо –
Меъдаи тифлони бенон,
Меъдаи сари یتимон,
Меъдаи сари гадоён;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Қурси як нон,
Бартар аз сад чилди «Таврот»,
Бартар аз сад чилди «Инчил»,
Бартар аз сад чилди «Қуръон»;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Дар диёри пулпарастӣ,
Пулпарастонанд хушбахт,
Бепулон бадбахт,
Бепулон «бомж»;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

Лаҳзае,
Як лаҳзае,
Як он,
Намебояд фаромӯш кард:
Мизнишинон душмани халқанд,
Насли «Лимузин»-нишинон душмани халқанд;
Зинда бодо дар ҷаҳон шӯриш!

*1 майи 2009,
Сиэтл, ШМА*

Зинда бод корпартой

Бигузор тамоми коргарон корпартой кунанд,
Ҳатто мӯрчаҳои коргар,
Ҳатто занбӯрҳои корхонаҳои асал,
Ҳатто кӯрмушҳои маъданҳои торик,
Зинда бод корпартой!
Поянда бод корпартой!

Коммунизм

*Дарвозаи гӯристон, ки дар он
Маркс дафн шуда, 120 сол инҷониб
баста аст, ки халқ ба зиёрат надарояд.*

Коммунизм – ниҳояти инсоф,
Коммунизм – ниҳояти вичдон,
Коммунизм – ниҳояти дониш,
Коммунизм – ниҳояти инсон!!!

Зиҳй Эрони рӯинтан!

(Ба табрики Маҳмуди Аҳмадинажод)

Зиҳй Эрони рӯинтан!

Таҳамтан,

Паҳлавон Эрон!

Паланги ҷангали Мозандарон аз танки ғурронаш,

Ва Симурғи Дамованд аз ҳавопаймои тирандоз.

Ва гурзи Рустамаш аз бомб,

Камони Орашаш аз сайри мушакҳои хушпарвоз,

Шаҳобу зузанаб,

Истораи думдор.

Зиҳй Эрон!

Зиреҳаш дар замин фавҷи зиреҳпӯшаш,

Ба чатри оҳанинаш дар ҳаво аз чархболи сабзи

ҷавшанпӯш.

Ва занбилҳои норинҷаш

Зи норинҷак...

Бас аст эронии шоир,

Ғазалгӯй,

Ғазалсозӣ,

Ғазалбофӣ,

Ғазаллофӣ,

Бас аст ин 1500 орифаш.

Дигар эронии сарбоз даркор аст,

Ки бо оташ бишӯяд доғи доманро.

Зиҳй Эрон!

Зиҳй Эрони рӯинтан!

Тилисми Амрико бишкатаю ҷодуи Исроил,

Ки ин Заҳҳоки морон асту он Оҳармани даврон.

Зиҳй Эрон!

Ҳалолаш бод нафти ҳарду дарёяш,
Ва оби гарми Уқёнуси Ҳиндустон,
Ки дар он киштӣ меронад...

Аё Маҳмуди Аҳмад,
Аз ту мамнун рӯҳи Фирдавсӣ,
Ки охир пушти Эрон рост шуд бо ту,
Пас аз сад қатли оми насли эронӣ,
Пас аз садҳо манор аз каллаи аҷдоди эронӣ.

07.09.2009,
Сиэтл, ШМА

Аксу баракс

Ҳар кучое, ки рӯи пул дидем,
Рӯи пулдорро дар ӯ дидем.
Ҳар кучое, ки зери пул дидем,
Бепулро ба пеши рӯ дидем.
Аксу баракс мо ду пул дидем,
Аксу баракс мо ду рӯ дидем.⁴

10.05.08,
Сизтл, ШИМА

⁴ Яке сӯм аст, яке кӯпрук. Рӯи пулдоронро дар рӯи пулҳо мебинем, рӯи бепулон – «бомж»-хоро дар зери кӯпрукҳо.

Асри батари яҳудитозӣ сар шуд

Ҳар ҷо, ки ҳисору қалъаи маҳруб аст,
Вайронаи дури миллати мағлуб аст,
Вайронаи дури миллати маъюб аст,
Оинаи қаднамои девории мост:
Аз тохтутоз,
Аз ҳамлаю забт,
Аз ҳучум,
Аз юриш,
Аз Тухтамиш...

Мӯру малахе ба дашт бедашна набуд,
Чун дашнаи ғуз дашнаи ташна набуд,
Чун дидаи танг,
Дидаи гӯшна набуд.

Он рӯз, ки тоҷ мерабуданд аз мо,
Тоҷе, ки хироч мерабуданд аз мо,
Ҷуз пушти ситеғ
Ҷуз паси пардаи меғ,
Амон набуд аз дами теғ...

Ҳар ҷо, ки ҳисору қалъаи маҳруб аст,
Қурбонии дури миллати мағлуб аст,
Қурбонии дури миллати маъюб аст,
Қурбонии дур менамояд аз дур
Бо номи ачинатеппаю қаҳқаҳадиг...

Девори ватан хароб аз мозӣ ҳанӯз,
Аз ёд нарафта ғузу оғузӣ ҳанӯз,
Зарбу лати тозиёнаи тозӣ ҳанӯз,
Асри батари яҳудитозӣ сар шуд,
Яҳудибозӣ сар шуд.

Мачбурии мо сар аст акнун,
Сари сабз:
Яъне, сари пурсалобати Саддоме,
Яъне, сари пурсалобати Масъуде,
Яъне, ки наҷобати Начибуллое,
Алмоси ду чашму мағзи равшанфикре,
Лаъли чигари ҳазору як бедоре.

*08.10.09,
Сиэтл, ШМА*

Кафши Оли Зайдӣ

(Шахсияти имсола журналисти ироқӣ Оли Зайдист)

Кафши Зайдӣ ба сари Буш назад,
Чунки Буш,
Ба таги тахта даромад чун муш.

Кафши Зайдӣ ба сари Буш назад,
Лек рӯяш чиқадар гашт сиёҳ,
Аз хичолат ба замин рафт фурӯ.

(Кафши Зайдӣ зада буд мурданивор,
Кафши Зайдӣ зада буд марговар,
Ба мақомаш,
Ба дилаш,
Дар чигараш)

Кафши Зайдӣ ба сари Буш назад,
Нарасид,
Лек аз сахна баромад чу шиор
Дар сари даст ба майдони никор.

Кафти Зайдӣ ба сари Буш назад,
(Сад афсӯс назад,
Дареғо, ки назад,
Ҳайфо, ки назад,
Нарасид).
Наравад лек зи пешони Буш
Пайи як чуфт калӯш.

12.10 09,
Сиэтл, ШМА

Исмоили Сомонӣ девори Бухоро буд

Аз хуни Сиёвушем, ҳамхуни Сиёвушем,
Аз чомасафедонем, ҳар чома намеҷушем.⁵
Ҳамсоли «Авасто»-ем, ҳамоташи Зардуштем,
Мо оташи Зардуштӣ нокушта намекуштем.

Исмоили Сомонӣ девори Бухоро буд,
Мо ҳамватани ӯем, ӯ ҳамватани мо буд.
Мо ҳам кӯҳи хороем, девори Бухороем,
Девори Бухороем, мо ҳам кӯҳи хороем.

Як тоифа аз Лоҳур, як тоифа аз Тӯсем,
Ҳам вориси қомусем, ҳам вориси номусем,
Ҳамшаҳрии Фирдавсӣ, ҳамшаҳрии Иқболем,
Ҳамшаҳри баномусем, ҳамшаҳри баиқболем.

Мо шеърӯ ғазалбофӣ аз рӯзи азал кардем,
Садҳо Раҳи Абрешим аз шеърӯ ғазал кардем.
Дар шеъри Аҷам шир аст, дар шири Аҷам шер аст,
Анбӯҳи қаламзораш найзори қаламшер аст.

⁵ Сафедчомагон – пайравони Муқаннаъ.

Китоби «Точикон»

(Ба хотираи Бобоҷон Ғафуров)

Нақши рӯи тоҷикон дар лавҳааш,
Номи тоҷик сархату сарлавҳааш.
Кӯр буд ин нақш дар таърих агар,
Инак, ўро ҳамчу сарнақше нигар.

Тоҷиконро поксозӣ мекунад,
Пок аз зангари мозӣ мекунад,
Пок аз оғузу тозӣ мекунад,
Беғубор аз турктозӣ мекунад,
Тоҷиконро бозсозӣ мекунад.

Занг аз оинаи Нашхаб рабуд,
Нанг аз нобиғаи Маздак сутурд,
Тоҷике, ки ориёниасл буд,
То китоби «Тоҷикон» беасл буд.

Ман, ки бо «фурқон» намехӯрдам қасам,
Бо китоби ҳақ намехондам намоз,
Даст бар чилди китоби «Тоҷикон»,
Бо китоби «Тоҷикон» хӯрдам қасам,
Бо китоби «Тоҷикон» хондам намоз.

Қалъаи Золи Зар

Дар чавонӣ будаам дар зери барфи рӯсафедӣ,
Рӯзи пирӣ мондаам дар зери барфи мӯсафедӣ.
Ҳамчун оби чашмаи ях баста чашмонам аз айнак,
Интизори сактаи дил, сактаи мағзам ман инак.

Чехраи пири маро вақте кунад оина тасвир,
Мешавад аз чехраи ман чехраи оиша ҳам пир.
Ҳамқадамҳоям ту гӯӣ, мурда аз мелод ҳам пеш,
Қалъаи Золи Зарам дар пуштаи танҳои хеш.

Ин ҳамон Заҳхоки морон аст

*Ҳукуматҳои ифротӣ ва рӯҳониёни
сионист мардумро ба ҷаҳолати
дину хурофот гирифта мекунад.*

Ин ҳамон тозист,
Ин ҳамон Заҳхоки морон аст,
Морҳояш ку?
Морҳояш?
Саллааш,
Печида дар гирди сараш,
Чамбари захр,
Чамбари афюн,
Чамбари тарёк,
Мекунад беҳуш,
Мекунад мадхуш...
Мағзи мардум меҳӯрад бо саллааш.

Зани халқи мусулмон зиндадаргӯр⁶

Ба душман кас намечангад, ки ислом
Ба зан мечангад аз гаҳвора то гӯр...
Зани халқи мусулмон зиндадаргӯр,
Агар мирад амиқтар мекунад гӯр.

Ало, дар шеъри ислом ишқи зан нест,
Зани исломӣ мавриди суҳан нест.
Чу зан кас нест аз баҳти сиёҳаш,
Ниҳон як умр дар раҳти сиёҳаш.

⁶ Устухонҳои Ситораро аз ҷоҳе дар Ҳирот бароварданд. Ҳамон ки мераксиду месуруд:
Ман духтари Ҳиротам,
Чун шоҳи наботам.

Шаби Техрон ва ғитимони хиёбонӣ

Гӯрзоданд ин ғитимони хиёбонӣ,
Гӯрзоди тӯи хандакҳои Техрон.
Дар мағоке, дар лаби чоҳе,
Ноғохон поят ағар лағжад,
Бар сари ин кӯдакони хуфта хоҳад хӯрд,
Сахт метарсӣ,
Мепарӣ якбора аз қоят, ки чизе
Дар тағи пои ту ҷунбид,
Дар тағи пои ту мурд...

Гӯрзоданд ин ғитимони хиёбонӣ,
Зинда дар гӯр.
Ку ҳамон ҷашме нағирёнанд?
Ку ҳамон қалбе насӯзонанд?

Кист он?

Қамчу як мошини таъчили ин роҳбарон
Мешитобад маҳали хавфу хатар бар дарашон,
Дина буд мошини таъчили Абдуқаҳҳор,
Инак, ӯ мошини таъчили Абдурахмон.

Ба дари қасри ҳукумат чи қадар чобуку чуст
Медавад бар тағу боло ду тафи челақ боз,
Ду тафи челақи бозаш ду тафи қарғасу қоз.

Риш ҳам дораду беҳтар бериш,
Салла ҳам дораду артисти маҳоранок аст.
Мекунад ҳамчу хунарпеша ду чашмаш бозӣ,
Мезанад барқу чароғак чашмаш,
Беҳабар мегаравад ҳамчашмаш.

Мебарояд суҳанаш ҳамчу арабҳо аз ҳалқ,
Мурид аз мардуми савдову чапанҳо дорад.
Ҳама ҷо дар ҷилаву фуқи раиси ҷумхур,
Лек майдон, ки барояд ба шаман мемонад.

Дина мегуфт пароканда шавад парлумон,
Инак, аз қаҳр қанотак зада мегӯяд: На!
Дина бо ҳиллаи ӯ ёфт зафар
Кудато⁷,
ГКЧП-и раиси шӯро.
Халқро рафту пароканда намуд аз майдон,
Оҳ, аз ин поп Гапон!

Овах, аз челақи пар-парзанаш, овах, овах!
Овах, аз ҷашми чароғакзанаш, овах, овах!
Овах, аз машқи сабукрафтнанаш, овах, овах!

1992, Душанбе

⁷ Кудато – табадуллот.

Инак, аз челаки пар-парзани худ рафта бурун,
Кас намедонад чун?
На дигар куббаи дастор, на маҳсӣ, на калуч,
Сари луч.

Қаравулҳои силаҳшӯри мусаллаҳ дар пушт,
Мезанад хез ба чап,
Мезанад хез ба рост,
Мезанад хез сабуктар аз пеш...

Малахак, эй малахак, частану частан то кай?
Аз даҳан растану дар нӯл нишастан то кай?

17.01.2004,
Сиэтл

Қаҳрамони Наврӯз

*(Ба хотираи муҳаррири газетай
«Маориф ва Маданият» Бӯринисо Бердиева)*

Бо чилди китоб хонааш пур,
Рафҳои китобхонааш пур.
Аз олими нав идорааш пур,
Аз шоири навқалам дарааш пур.

Одинаи Ҷумъа ходимаш буд,
Мастони азиз шоираш буд,
Дар шӯъбаи илму интиқодаш
Дорои хамӯши хушсаводаш.

Зан буд, вале набуд чун зан
Мӯҳтоҷ ба атру рангу равған.
Ранге, ки ба дасту панчааш буд,
Ранги тари рӯзномааш буд.

Бисёр, ки чобукона мегашт,
Кас аз назараш канора мечаст.
Аз куртаи атласаш дар ин гашт,
Дар ҳар қадаме шарора мечаст.

Як мард надошт ҷуръаташро,
Соҳибамале часораташро.
Марде, ки дусад чапотӣ меҳӯрд,
Аз панҷаи ӯ шапотӣ меҳӯрд.

Чандин сари сол то ба имрӯз
Дар фикри касе набуд Наврӯз,
Наврӯз савори турна мерафт
Шабҳо, ки набинадаш касе рӯз.

Бо нашри дусад мақолаи ӯ,
Бо кашмакаши дусолаи ӯ,
Наврӯзи Аҷам фаромад охир
Аз шаҳпари турнаи муҳочир.

Рӯзе, ки падар надошт миллат,
Ҳар бева набуд модараш низ,
Он зан падараш ва модараш буд,
Он зан дари додгустараш буд...

Баъд он зани беҳтарин кучо шуд?
Он пайкари нозанин кучо шуд?
Он сангари шоирони ёғӣ?
Он маъмани олимони осӣ?

Ду пичаи сар сафед чун барф,
Як чуфт калучи кӯҳна дар пой,
Аз хона ба хона гӯшна мегашт,
Дар барфи баланди кӯчаю лой.

Охир, ба ҳамин қарибӣ гуфтанд,
Дар гӯшаи ошиёнааш мурд
Аз гӯшнагӣ қаҳрамони Наврӯз,
Рӯзе, ки ҳазор хонумонсӯз
Аз рақси чакан чакида меҳӯрд.

*10.02.2006
Сиэтл, ШМА*

Хонаи мӯр

Рӯи ба рӯ диламро
Пур кардаам ба ҳар боб,
Чун ҷомадони кампир
Аз ҷомаи кафанбоб.

Беҳуда ман давидам
Дарёву ҷӯ гирифта,
Гулмоҳиро дигарҳо
Аз оби рӯ гирифта.

Фанне, ки зиндагонист
Сад фан бувад дар ин фан,
Яъне, ки хол-хол аст
Монанди сояравшан.

Гар ину он кушоданд
Гоҳе дари диламро,
Гоҳе наметавонанд,
Ин дар намешавад во.

Ман тугмаи садоям
Дар пушти ин дари танг,
Ҳар қадр мефишоранд,
Он қадр мезанам занг.

Аз содагии ман нест
Шеър, ки сода гуфтам,
Худро ба мактаби худ
Ман ёд дода гуфтам.

Ҳар сатри дафтари ман
Чун мӯр меравад роҳ,
Гаҳ дона мекашонад,
Гаҳ тӯда мекунад коҳ.

Ҳар кӯр метавонад
Номи маро кунад кӯр,
Дар рӯи раҳ фитодаст
Имрӯз хонаи мӯр...

Рӯи ба рӯ диламро
Пур кардаам ба ҳар боб,
Чун ҷомадони кампир
Аз ҷомаи кафанбоб.

Бо панҷаи фушурда
Ман омадам ба дунё,
Бо панҷаи фушурда.
Ман меравам намурда.

Бо чамидан, бо чашидан, бо шамидан, бо шунидан

Боди Файзобод чун дар пушта гардон мешавад,
Косаҳои чашмҳоям чаппагардон мешавад.
Зери кӯрак монда меборад агар кӯҳи Мазор,
Хонаҳои чашмҳоям мечакад беихтиёр.

Гӯиё ин лаҳзаҳо дар гардани Файзоваам,
Дар таги лабгӯшаи як боми беандоваам.
Ёд дорам ин иморат хонақоҳи кӯҳна буд,
Дина ман даҳсолаю ин хона ҷумчуқхона буд.

Ин замон дар говгуми ёди ман бори дигар
Кӯрхатхонии кампири Назокатро нигар,
Дур бод аз чашми гургон гуфта бо ҳар ояте,
Гови худро гови гардун мекунад дар ғояте.

Мам нахустин шеъри худро бо қалам не, бо қадам
Дар ғубори роҳҳои хокиам кардам рақам,
Дар ғубори роҳҳои хокӣ шеъри беғубор,
Дар ғубори рӯзҳои покӣ шеъри беғубор.

Ман ватанро дар гиёҳе, дар қаҳе ҳис кардаам,
Бо димоғу дасту бо пойи тихӣ ҳис кардаам,
Бо чашидан,
Бо шамидан,
Бо чамидан,
Бо шунидан.
Гайр аз он як мушти калтути сари хоки падар,
Андар ин дунё наметарсам ман аз мушти дигар.

Чорчашма

Соли саг дар ҳисоби ман умре
Соли сағҳои осмонӣ⁸ нест,
Соли серии Чорчашмаи мост.
Ки саги бовафои хушёре
Чун саги ма дар остон бошад,
Остонат баланд аз сари шаб
То пагоҳӣ чу осмон бошад.

Аз нигоҳаш даруни ӯ метофт
Ҳамчун аз шишае, ки метобад
Бору банди даруни хонаи кас,
Рӯҳи инсанӣ дошт мегуфтӣ,
Хушфаҳму фаросаташ дар сар,
Назараш гарму нарму ақлонӣ.

Бе забон бо ту гуфтугӯ мекард
Бо думу чашму гӯш фаҳмонда,
Сагатон шири одамӣ хӯрдаст
Ҳар кӣ мегуфт дар аҷаб монда.

Меҳмонро ба дум пазируфта,
Пет-пешаш ба дум замин меруфт.
Думи худро чу даст чунбонда,
Марҳамат, марҳамат, биё, - мегуфт.

Сар ба пои касе наменолид,
Ва ба дасти касе наменигарист,
Чун сагоне, ки нон хӯрад мардум
Об аз кунчи лаб намешорид.

⁸ Дубби Акбар на Дубби Асгар – ситораҳое, ки ба шакли саг (хирс) тасаввур мешаванд.

Чойи хобаш, ки боми каҳдон буд
Коҳу моҳи шабаш намоён буд.
Дар ҳаво кам шавад агар моҳе,
Дар замин гум шавад агар коҳе,
Ў хавотиру пургумон мешуд.

Дар миёни сағони кӯча саге
Чун саги мо ду чашми мешӣ надошт,
Гӯиё мешхона буд чашмаш,
Мешҳоро ба дида мебардошт.

Дар дами гургумеши вақти сахар,
Ки сагон хоб мераванд охир,
Гуфтӣ, бо чашмбандӣ мебандад
Саги мо обмӯрии оғил.

Шомааш тезу тезтар чашмаш,
Чашми ӯ тезу тезгар гӯшаш,
Гӯши ӯ тезу тезтар пояш,
Пои ӯ тезу тезтар хушаш.

Шарфаи пойи бодҳоро ҳам
Аз раҳи гӯш дастрас мекард,
Бӯйи хунро ҳанӯз аз раги хун
Ба замин ноҷакида ҳис мекард.

Аз намудаш, ки менамуд аз дур
Ҳар чӣ буд баднамуд метурид,
Соя метурид аз дару девор,
Шабаҳ аз зери тут метурид.

Мехурӯшид агар хурӯшашро
Кӯдаки гоҳвора медонист,
Гарчи аз ак-аки сагон пур буд
Шаби қишлоқ то сахар беист.

То саҳар Чорчашма дар паҳлӯ
Кас намегашт то саҳар паҳлӯ,
Ак-аки Чорчашма дар кӯяш –
Гарави хоби чорпахлӯяш.

Тоқату тоби сангу чӯб надошт,
Бар сараш ҳар кӣ чӯб мебардошт
Хафа мешуд чунон, ки нонашро
Дигар аз пеши по намебардошт.

Хоҳарам як пагоҳӣ аз долон
Ронд ўро ба дастаи чорӯб,
Рафту зад ҳалқа рӯи гӯри падар
Сар ба рӯи ду даст то ба ғуруб.
Бе тавалло нахест аз ҷояш,
Нашуд оварда бетаваллояш...

Дар зимистон қадам-қадам бо ман
Ҷаста мерафт то дари мактаб,
Гӯиё гарм карда дасти маро
Аз бари ман ба ҳаври гарми даҳан.

Сагамон мешинохт мактабро
Ҳамчу мо кӯдакони мактабхон.
Чун саги мо набуд навбатдор,
Чун саги мо набуд мактаббон.

Поси шабҳои тори яхбандӣ,
Ки чароғаш зи ҷашми гургон буд
Ва сагон дар танӯр меҳуфтанд,
Саги мо чорчашма мепоид,
Аз сари бому бора мелонд,
Меҳурӯшиду уштулум мекард,
Ногаҳон ҳамлаву ҳуҷум мекард.

Хуни ўро, ки барф менӯшид,
Гуфтӣ, аз барф лола мечӯшид.
Ҳар қадар барфи чила аз хунаш
Сурху гулгуну лолазор нашуд,
Надаромад баҳор, баҳор нашуд.
Офтоб аз тарозу гарчи гузашт,
Ҷола мечид кабки рав дар дашт.

Нав ба нав Чорчашма меомад
Реш-решу газидаю хуншор.
Чунгурак менишасту мелесид
Заҳми хуншори хешро ҳар бор.

Дар тапаксӯзиҳои онрӯзӣ,
Дар ҳамон кундаю тапаксӯзӣ,
Дар миёни сағони ғажди сиёҳ,
Дар миёни сағони албасти,
Саги қарқи даруни оташдон,
Саги ифлоси қӯри хакистар.
Дар миёни ачинаҳои танӯр,
Саги моро ту дида мегуфтӣ, –
Хирс, хирси сафеди Қутби Шимол,
Косаи чинӣ дар миёни сафол.

Саги мо буду барф дар дунё,
Барфҳои баланди то зону,
Барфҳои баланди то ба миён,
Барфҳои баланди то лаби бом,
Барфҳое, ки аз дил об нашуд,
Ҳар қадарҳо, ки офтоб нашуд...

Баъд дар айни сабзаҳои баҳор,
Ки саги гӯшна ҳам алаф меҳӯрд,
Морро дар миёни сабзаи тар
Кас намекушт кас намеозурд,

Саги моро касе ба фанду фиреб
Аз бахилию рашк сӯзан дод,
Дод аз он рӯз, дод аз он бедод.
Шири одам макида буд, аммо
Хислати одамон намедонист.
Устухони сафеди дандонаш
Ба ту мегуфт навъи фағфур аст.
Шишаи қаҳрабон чашмонаш
Ба ту мегуфт чинси дарёист.

Сулфа мезад чунон, ки аз даҳанаш
Тир меҳӯрд агар бурун мечаст,
Метавонист агар дарунашро
Монда бо сӯзан, аз дарун мечаст.

Об мешуд чу барф хирси сафед,
Об мешуд чу барфи Қутби Шимол.
Ҳамчу зарфи шикаста меафтод
Косаи чинӣ дар миёни сафол.

Инак, аз сояҳо ҳазар мекард,
Худаш аз ҳар сиёҳӣ метурид,
Худаш аз ҳар сиёҳӣ метарсид,
Худаш аз ҳар сиёҳӣ меларзид.

Шири одам макида буд, аммо
Шарми одам наомад аз шираш,
Раҳм бар ҷони ӯ накард одам,
Раҳми одам наомад аз шираш.

Саги мо хуни дил намепартофт,
Шури сурхи бурида мепартофт,
Шири вайрони хӯрда мепартофт,
Аз даҳан бурда-бурда мепартофт.

Эй сагон, эй сагони одамдил,
Шири одам ҳалолатон бодо.
Одамон, одамони сагботин,
Шири одам ҳароматон бодо...

Чун мусулмон сагони мискинро
Хасми хунии номусулмон нест,
Чуз фиғони сагони бетолеъ
Рӯзу шаб аз дари мусулмон нест.

Дар димоғи сагаш намеояд
Аз ҳаво ғайри бўи мурдорӣ,
Ғайри саргин наметавонад ёфт
Аз паси боми ў саги зорӣ.

Саги бечораро агар ёбад
Мезанад сангу чӯб то мурдан.
Ҷонвари безабони маъсумро
Ҳеч кофар намедихад сӯзан...

Сагамон вақти сӯзанақҳо⁹ мурд
Чун саги зинда чор чашмаш чор,
Худи ў хобу чун саги ҳушёр
Ба назар чашму гӯши ў бедор.

Аз ду газ латтааш кафан кардем,
Дар сари гӯраш анҷуман кардем.
Ба сараш бед пахта меафшонд,
Тутхӯрак¹⁰ тути пухта меафшонд.
Ашки мо буд, тути пухта набуд,
Ашки мо пухта буду меборид
Ҳамчу тути сафеди марворид.

⁹ Гиёҳи хӯрдание ба шакли сӯзан.

¹⁰ Як навъ гунчишк, ки вақти тутпаз найдо мешавад.

Саги худро, ки пок биспурдем,
Бо ҳамин кӯдакии худро ҳам
Бо саги худ ба хок биспурдем...

Дар шабони сиёҳи ғурбати хеш,
Дар шабони сиёҳи дилтангӣ,
Дар шабони дарози танҳой,
Дар шабоне, ки ланчу ранчурам,
Дар шабоне, ки бо ҳавопаймо
Се шабу рӯз аз ватан дурам,
Сар ба бистар, ки чашм мепӯшам
Мечакад Чорчашма дар гӯшам,
Аз ҳамон шӯриши зимистонаш,
Аз ҳамон бом, боми қаҳдонаш.

*14.01.06,
Сиэтл*

Даҳ сол ман набудам

Даҳ сол гул начидам
Аз пуштаҳои қишлоқ,
Обу ҳаво нахӯрдам
Аз обу аз ҳавояш,
Дар осмон надидам
Арғамчини дарозу
Ғирболи турнаҳояш.

Дар ҳар кулӯхи хушкаш
Бигзор, ман бигирям,
Даҳсола бугзи ғурбат
Печида дар гулӯям.

Бизор по гузорам
Дар фарши соясораш,
Дасту бағал кушоям
Бо кундаи чанораш.

Эй, растаи сафедор,
Бигзор ман бибӯсам
Чашмони зиндаатро
Чун чашми чори хоҳар,
Чун чашми чори модар.

Даҳ сол дар фироқат
Хандиданам наомад,
Оинаро надидам,
Чун диданам наомад.

Дар шаҳри ғурбати ман
Даҳ сол кам наборид,
Сабзид устухонам,
Аммо қалам насабзид.

Дар кӯчаҳои намнок
Ман ушна баста будам,
Дар симхори борон
Гуфтӣ, нишаста будам,
Дар панчаам қалам хушк,
Яъне, ки панчаам хушк.

Дарёканори Ором
Оромгоҳи ман буд,
Ман дар канори Ором,
Дил ташнаи Ватан буд.

Пои маро агарчи
Бӯсида мавчи обаш,
Ғайр аз садаф намерехт
Дар поям авчи обаш.

Оби анори дилро аз дидаам фушурдам

(Сўзвораи бародарам Садриддин)

*Хун гашта маро барои ёрон дида,
Аз ғам шуда чун сели баҳорон дида,
Ғар даст ба ман зананд, мерезад ашк
Монанди дарахтҳои берондида.
(Муллодӯст)*

Қишлоқ рафта будам, дулонаи қатораш
Аз дуӣ зардӣ мекард дар пуштаи мазораш.

Аммо туро надидам дар сояи дарахтон,
Дар пушт лўлаболишт аз пояи дарахтон.

Рафтам ба боғи токат, ангур пухта будаст,
Як боғи пухта бе ту чун оби дида будаст.

Сурхида буд анорат, аммо намефушурдам,
Оби анори дилро аз дида мефушурдам.

Рафтам сари мазорат, рафтам, ки чон супорам,
Во ҳасрато, ки сад бор чон додаму намурдам.

Аз насли хуби Собир бо ман ту манда будӣ,
Аз насли хуби Собир бо ман ту ҳам намондӣ...

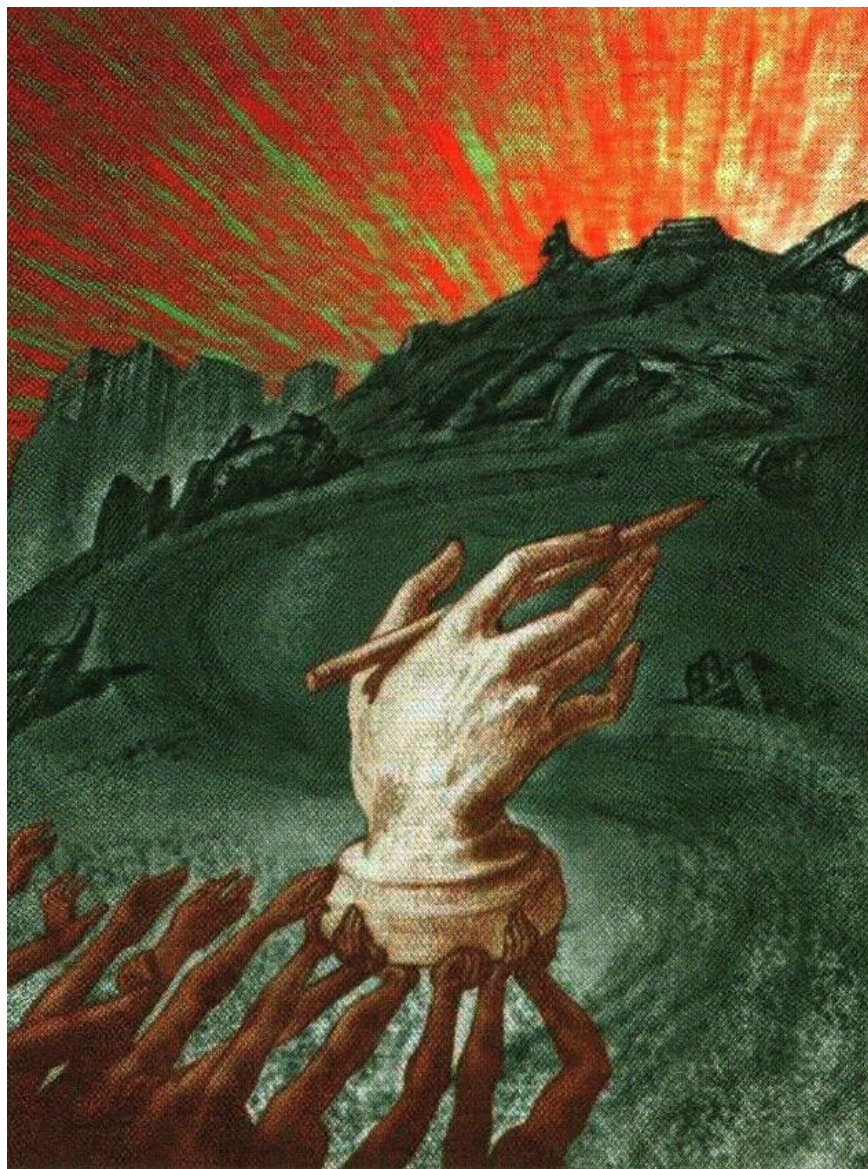
Аз кулбаи чавонӣ бегиря барнагаштам,
Бе он, ки худ бигирям, чорӣ шуд оби чашмам.

Тақ-тақи бўру тахта

*(Ба хотираи бародари ҷавонмаргам,
доктори математика Темур Собиров)*

Дар поси шаби гузашта нохост
Ман тақ-тақи тахтаро шунидам,
Бо тақ-тақи бўру тахта дидам
Дар хоби шабам бародарамро,
Дар тахта ҳисоб мебаровард...

Рӯзе, ки набуд, мабод он рӯз
Аз мӯи сараш сафед як тор
Бар хок супурдамаш, валекин
Акнун нигарам, сараш сафед аст...
Бо тақ-тақи бўру тахта аз хоб
Бедор шудам, гириста бедор.

Ба профессор Аслиддини Осимӣ

Аз сангҳои гурда
Кардаст сангтӯда,
Яъне, ки ҳайкалашро
Бо дасташ офарида,
Аз сангҳои гурда.

Ба Гулрухсор

Манам як бачаи миллат,
Аё эй, очаи миллат.
Ман андар кунчи зиндонаш,
Ту андар дачаи миллат.

Хонаи шоир Хоксорӣ

Хонаи Хоксорӣ меғуфтанд
Гарчи дар байни шаҳру гулшан буд,
Хоксорона буд, чароғ надошт,
Аз чароғи пиёла равшан буд.

Шоирӣ бомаҳорат

Тамоми мизи дунёро бибахшед
Ба он шоир, ки ҷуз мизаш дигар нест,
Бибахшедаш қаламҳоро саросар,
Ки ғайр аз як қалам чизаш дигар нест.

«Ман бузургшоирӣ мардумони маҳрумам»¹¹

Зардушт бузургшоире буд,
Сардастаи дастаҳои маҳрум,
Фарёдраси ятиму бекас,
Пайғамбари тӯдаҳои мазлум.

¹¹ Зардушт (Авасто, Ясно, Гот).

Садафи нохуни ту моро бас

(Ба Саидқул Билолов)

Араб он рӯз Ачамро, ки гирифт,
Борбад барбати худро нагирифт.
Сӯхт асбобашу оҳанг набаст,
Бурид аз дасти араб панҷаи даст.

Лек он панча басте дод самар,
Сабз шуд аз чиқадар дасти дигар.
Инак, он панча ҳамин панҷаи туст,
Панҷаи Борбад аз дасти ту руст.

Мечаҳад оташ аз он тор, ки ту
Мезани захмаю мизроб дар ӯ.
Метавон оташаке кард бурун
Аз раги тор ба оташнохун...

Садафи об супурдем ба кас,
Садафи нохуни ту моро бас.

Точмаҳал

Бар наъши занон ҳеч касе дахма накардаст,
Ҳар мақбарае ҳаст, яқин дахмаи мард аст.
Танҳо туй эй, Точмаҳал мақбараи зан,
Танҳо туй эй, Точмаҳал тоҷи сари ман.

Бар турбати зан ҳеч касе сачда накардаст,
Ҳар сачдагаҳе ҳаст, яқин турбати мард аст.
Танҳо туй эй, Точмаҳал сачдагаҳи зан.
Танҳо туй эй, Точмаҳал сачдагаҳи ман.

Бар қабри занон ҳеч касе бўса накардаст,
Ҳар бўсагаҳе ҳаст, яқин мадфани мард аст.
Танҳо туй эй, Точмаҳал бўсагаҳи зан,
Танҳо туй эй, Точмаҳал бўсагаҳи ман.

Лолазори Файзобод

Мавчи лола меҳезад аз канори Файзобод,
Хуни хуфта мечӯшад дар баҳори Файзобод.

Аз ҳарорати хокаш, аз таби арақнокаш,
Донаҳои табхол аст киштукори Файзобод.

Лола шӯълавар кардаст кӯчаҳои хокистар,
Шамъи лола месӯзад дар мазори Файзобод.

Лола дар лаби бомаш, лола дар сари девор,
Ин ливои гулгунаш, он шиори Файзобод.

Фавчи лола дар бармол, дар миёни гандумзор,
Лола дар бағал дорад сангу хори Файзобод.

Мо аз оташи гулҳо фасли оташин дорем,
Равшан оташи Зардушт дар шамоли Файзобод.

Дар шишаи оби «Файзобод»

Ин об, ки дар шишаи «Файзобод» аст,
Аркони вучуди мо аз он обод аст.

Ин об на оби чӯи Файзобод аст,
Обест, ки обрӯи Файзобод аст.

Аз оби ҳазор чашмаи назру ниёз,
Ин об кунад умри туро дуру дароз.

Дастнависе дар кӯзаи Файзобод

Имрӯз агар, ки обу гил дар даст аст,
Фардо нигарӣ агар ту, гул дар даст аст.
Дар кӯзагарӣ ҳар он касе гулдаст аст,
Ҳар кӯзаи пухтааш чу дил дар даст аст.

Оинаи мо сафоли Файзобод аст,
Чун шишагарон кулоли Файзобод аст.
Аз дидани кӯзааш касе сер нашуд,
Дар кӯзаи ӯ чамоли Файзобод аст.

Тираноҳам

На дигар хирмани гандум, на дигар хирмани моҳам,
Ба ҳаво тӯдаи абрам, ба замин тӯдаи коҳам.
Тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам, ҳама сардам.

Қафаси синаи гулбун қафаси тӯтии гул буд,
Қафаси синаи ман ҳам қафаси тӯтии дил буд,
Ки пари тӯтии гул рехт, пари тӯтии дил ҳам.
Тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам, ҳама сардам.

Дили боғ аст аноре, ки кафидаст дуним,
Вой ман аз дили худ, аз дили худ дорам бим,
Дили ман нест ачаб гар бикафад ҳамчу анор
Ба назар қатраи хунаш, ки бувад донаи нор.
Тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам, ҳама сардам.

Сурмаҳои сар мижғони санавбар аз хок,
То ба зону ҳама ҷо рахти дарахтон ҳама ҷок.
Мардум имрӯз агар хирману анбор гирифт,
Чашми ман дар сари мижгон пари каҳ бор гирифт.
Тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам, ҳама сардам.

Нарасидаст, напухтаст ҷу тағмеваи ток
Чиқадар мева аз ин току аз он меваи ток.
Нарасидаст, напухтаст ҷу тағмеваи шеър
Чиқадар меваи шеър, ки дар ин шохи қалам.
Тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам, тираноҳам,
Ҳама зардам, ҳама гардам, ҳама дардам, ҳама сардам.

11.02.1998,
Сиевл

Кӯчаҳои ҷавонӣ

Кӯчаҳои ҷавониам шабу рӯз
Бӯи атри занона мекарданд,
Бӯи атри занона аз ҳар сӯй,
Бӯи атри занона аз ҳар кӯй,
Ғайр аз ин бӯй бӯ намекарданд.

Кӯчаи бўсаҳои лабсӯзам,
Кӯчаи қиссаҳои дилсӯзам.
Кӯчабоғи ҳазору як таби ман,
Кӯчабоғи «Ҳазору як шаб»-и ман,
Кӯчабоғи ҳазору як рӯзам.

Кӯчаи чашмҳои Марямбӣ,
Чашмҳои сиёҳи алмосӣ,
Ки ба як қирааш назар мекард,
Рахна дар шишаи чигар мекард.
Кӯчаи Баҳрию ду абрӯяш –
Шаҳпари мурғи бахт дар дастам,
Пари Симурғи бахт дар дастам,
Пари сӣ мурғи бахт дар дастам.

Кӯчаи Саврие, ки дар кафшаш
Дӯстгонӣ шароб меҳӯрдам,
Ки ман аз чоми Ҷам намехӯрдам.

Кӯчаи Нозуке, ки нозашро
Нозболину нозбӯ кардам,
Ман, ки дасти худо намебӯсам,
Сачда бар синабанди ӯ кардам.

Кӯчаи обпайкаре, ки нарас
Мечакад гуфтӣ, аз расидани кас.
Шаҳри оташлибос аз атлас,
Шаҳри оташмиқоз аз атлас.

Ҳар кучое арӯс медидам,
Рукни шеъри арӯз медидам.
Қаду болои рост дар раста,
Ба мисоле, ки растанӣ руста.
Ҳар кучое, ки соқи мавзун буд,
Аз баландӣ баландмазмун буд...

Кӯчаҳои ҷавониам шабу рӯз
Бӯии атри занона мекарданд,
Бӯии атри занона аз ҳар сӯй,
Бӯии атри занона аз ҳар кӯй,
Ғайр аз ин бӯй бӯ намекарданд.
Кӯчаҳои ҳазору як таби ман,
Кӯчабоғи «Ҳазору як шаб»-и ман.

Наслею фасле

Гӯянд, ки наврасида ҳар насл
Як фасли табиат аст дар асл,
Ҳайфи ту агар чу дастаи гул,
Маҳбуба начидай дар ин фасл.

Хотира

Лаби ман аз ду лабат бўса-бўса хотира дорад,
Ду гўшам аз даҳанат қисса-қисса хотира дорад.
Ҳазор коса, ки чашм об додам аз чашмат,
Аз он ду чашми тирам коса-коса хотира дорад.
Туро агар начашидам чу шахд бо ангушт,
Чаро, ки мегазамаш ғўсса-ғўсса хотира дорад.
Шикаста лавҳаи ёдам, ки қаднамоят буд
Ба ҳар шикаста вале ҳиса-ҳиса хотира дорад.
Ту дар тамоми вучудам ҳанӯз мавчудӣ,
Ки аз ту рӯи ба рӯ хоса-хоса хотира дорад.

Дар вучудат нухуфта шоири хуб

(Ба Ибодуллои Машраб)

Ёд дорам, ки Донжуан будӣ,
Ба занон сахт дилписанд будӣ,
Булҳавас не, чу ошиқи шайдо
Ҳар занеро ту роҳзан будӣ...

Гарчи моро маҳорат аз кор аст,
Сайқали касбу кор такрор аст.
Завқи хуб аст чашмаи илҳом,
Дили нарм аст шарти хубию ном.

Дар вучуди ту завқ агар бошад,
Оқибат чӯш мезанад илҳом.
Андаруни ту дил агар бошад,
Охируламр ишқ мечӯшад.

Ростӣ андаруни синаи ту
Аз азал ҷо гирифта завқи ҳунар,
Дар вучудат нухуфта шоири хуб,
Боз таъби ҳазор касби дигар.

Дар замири ту метавон дарёфт
Бастакори таронаю оҳанг,
Коргардони сахнаҳои бузург,
Ходими нағзӣ санъату фарҳанг.

Парандаи қакнус

(Ба Қурбон Ёқуби найнавоз)

*Оташ аст ин бонги найу нест бод,
Ҳар кӣ ин оташ надорад, нест бод
Мавлавӣ*

Гӯянд, ки найнавозиаш махсус аст,
Қурбоналӣ не, парандаи қакнус аст,
Най нест наяш, ҳазору як минқор аст,
Аз булбулу аз чаковакаш такрор аст.

Ин най, ки буғум-буғум чу ангушти ман аст,
Ангушти буридаам дар ин мушти ман аст.
Бо нолаи най чаро нанолам ба фиғон,
К-ин хонаи ман ҳамеша дар пушти ман аст.

Фарёди най аз буридани вай будаст,
Яъне, ки бурида чун рағу пай будаст.
Гӯяшд, ки оташаш агар аз ишқ аст,
Чӯшидани пурхурӯшаш аз май будаст.

Найро, ки аз об оби теғи ту бурид
Чун нолаи най кабоби теғи ту кӣ дид?
Аз теғи ту ҳар кучо, ки фарёд назад,
Чӯз қатраи оташ аз гулӯяш начакид.

Най нест, ки нолаи паёпай назанад,
Ин нола кӣ мезанад, агар най назанад?
Най то ба фалак чаро нанолад бафиғон?
Чун найдаравон касе рағу пай назанад.

Бо нағмаи най, ки мор бозӣ мекард,
Печида ба хеш морбозӣ мекард,
Аз сеҳру фусун набуд ин рафтораш,
Афсунгари мор найнавозӣ мекард.

Гўянд, ки най шабона ҳам нолон аст,
Ҳамгардиши шабчаронии чўпон аст.
Бо нағма маро ба шабчаронӣ кӣ барад?
Бо замзамаҳо ба лабчаронӣ кӣ барад?

Най хонахароб мекунад чашми маро,
Гирдобу ҳубоб мекунад чашми маро,
Найро, ки буридаанд аз чашмаи об,
Най чашмаи об мекунад чашми маро.

Бигзор, маро на «Шашмақом» мӯя кунад,
На шоири ғамкашида марсия кунад,
Ку тутаки кӯдакӣ, ки дар мотами ман
Бо гиряи кӯдакии ман гиря кунад.

Ба қаламмӯй салом!

(Ба писарам Манучеҳри рассом)

Рангҳо – зебой,
Рангҳо – рангу намуд.
Мепарад ранг агар аз рӯят
Мепарад нуру тароват бо ӯ,
Мепарад зебой;
Ранг агар мешиканад,
Мешиканад ҳуснат низ.

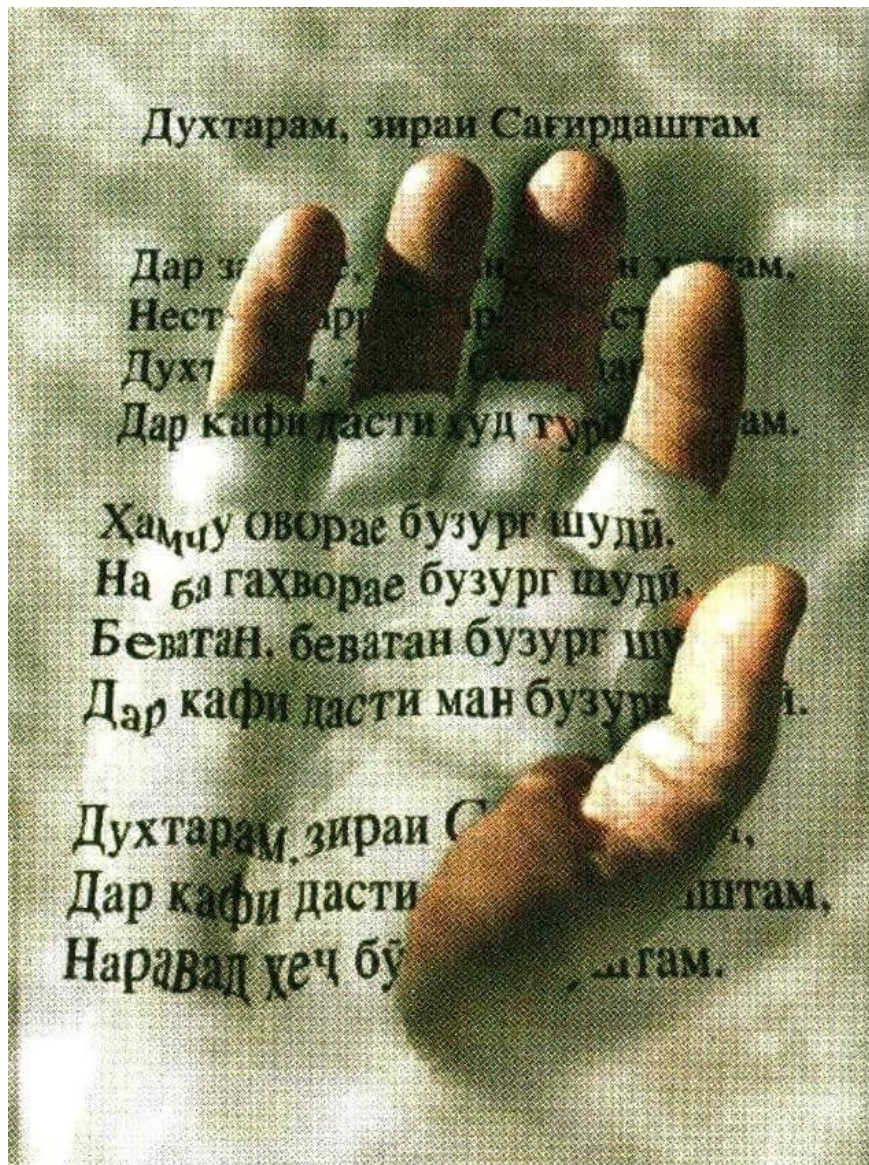
Агар ин ранг намебуд,
Набуд зебой.
Ва намебуд агар ин зебой,
Ишқ набуд.
Ва агар ишқ набуд,
Ҳаяҷон низ набуд.

Ранг бояд зад,
Ранг бояд рехт,
Ранг бояд пошид,
Ҳамчу шафак,
Ҳамчу як шаршараи рангоранг.
Ранг андуд ба ҳар берангӣ,
Ҳамаро зебо кард,
Ҳамаро нуронӣ;
Он қадар ранг, ки як нуқта намонад беранг.

Зиҳӣ, молберт!
Ҳабазо, пардаи наққошию ранг!
Ба қаламмӯй салом!
Ба қаламмӯи сафи мижгонат

Ва ба он пардаи наққошии ту –
Пардаи дил,
Ва ба он ранг –
Ба он хуни чигар!

*Сиэтл,
2006*

Духтарам, зираи Сағирдаштам

Дар замин, ки ман дар он ҳастам,
Нест як заррае дар ин дастам...
Духтарам, зираи Сағирдаштам,
Дар кафи дасти худ туро киштам.

Ҳамчу оворае бузург шудӣ,
На ба гаҳворае бузург шудӣ,
Беватан, беватан бузург шудӣ,
Дар кафи дасти ман бузург шудӣ.

Духтарам, зираи Сағирдаштам,
Дар кафи дасти худ туро киштам,
Наравад ҳеҷ бӯят аз муштам.

20.09.2007,
Сиэтл, ШМА

Ҷои ту холист

Фарёд, ки дар хонаи ман ҷои ту холист,
Дар лавҳаи оинаи ман ҷои ту холист.

Аз шарми кӣ аз хонаву оина паридӣ?
Дар курсии чарминаи ман ҷои ту холист.

Бар ҳар тарафе ин ҳама шаб паҳлӯ нагардам,
Дар як тарафи шонаи ман ҷои ту холист.

Ҳар дафъа ба фикри ту гирифтам қалам, аммо
Дар шеърӯ ғазалгунаи ман ҷои ту холист.

Бо хирмани гул ҷои туро пур натавон кард,
Дар чашми ману синаи ман ҷои ту холист.

Чун сар назанам бар дару девор, ки охир
Дар тақдири пешонаи ман ҷои ту холист.

Шеър

Дандони ба ҳам фушурда аст шеър,
Ангушти гиреххӯрда аст шеър,
Чун қираи шишаи шикаста,
Чун шаттаи гови мурда аст шеър.

Овози овезон

Дар шаршараҳо, ки об овезон аст,
Дар об садои об овезон аст,
Овози туро, ки ҳалқа кардам дар гӯш,
Овози ту дар гӯши ман овезон аст.

Барои чӯраам Раҳими Мусулмониён

Агар аз ришта оши ришта кардам
Раҳимо, - гуфтаму ноништа кардам,
Ки аз номи ту шайтон мегурезад,
Сиёҳӣ аз дилу ҷон мегурезад,
Ки номат дафъи шайтони рачим аст,
Чу бисмиллоҳи раҳмону раҳим аст.

Нохуни моҳи нав

Аз ҷаҳон дилмондаам ман, аз ҷаҳон сад бор бех
Нохуни моҳи нави бегоҳи Файзободи ман.

Шеъри нонавишта

Шоиро, шеъри нонавишта навис,
Шеърҳои навиштаро нанавис.

То ба сӯи ту ҳаво паймоем

То ба сӯи ту ҳаво паймоем
Сахт мӯҳтоҷи ҳавоям,
Чунки мӯҳтоҷи ҳавопаймоем.

Юриши қатаған

Дашнаҳояшон ташна,
Чашми тангашон гӯшна.

Болишти пар

Болишти паратат, ки нарм дар зери сар аст,
Аз болу пари ҳазору як мушти пар аст.

Ватан

Агар касам, каси туам,
Ахар хасам, ҳаси туам,
Манам ба ту тани ба тан,
Ману туем ҳамбадан
Ватан, Ватан, Ватан!

Шоир шудан осон нест

Дар ҳайкали шоирҳо
Он шоири ҳайкал кист?
Ҳайкал шудан осон аст,
Шоир шудан осон нест.

Сари баланд

Зоғи сиёҳ бар сари ман ошиёна дошт,
Зоғи сиёҳ рафту калоғе бар он нишаст.
Во ҳасрато, ки ин сари саҳти баланди ман
Чуз боби ошиёнаи зоғон набудааст.

Бод медиҳад барбод

(Ба 60-солагии Қиёмиддин Чақалзода)

Хайрият қомати баландаш нест
Варна аз дасти боди Файзобод
Дар ҳамин шаст сол ҳам мезад,
Инак, ӯ бо асо қадам мезад.
Ҳар касе ҳона сохт дар раҳи бод
Қоматаш зуд меравад барбод.

Маҳбаси ман

Танг буд маҳбаси ман,
Онқадар танг, ки аз девораш
Дами сардодаи ман рост ба ман бармегашт,
Ки дамам бармегашт.

Дарахти пул

Дарахти пул надорад баргррезон,
Ба хунаш менамоянд обёрй.
Дарахти пул намехушкад, нахушкад
Агар дар ин чаҳон сармоядорй.

Сангпушт

Сад ҳазорон санг мебинам агар дар пешу пушт,
Андар ин санглох мечунбад фақат як сангпушт.

Навниҳол

Сад нахли азимро шикастанд
Тӯфону талотуму тагарге,
Аз шоҳаи навниҳоли нозук
Бар бод нарафт чуз ду барге.

Хуни қаламе тамом кардам

Ҳар ҷо, ки рақам навиштаам ман
Бо хуни қалам навиштаам ман,
То ман рақаме тамом кардам,
Хуни қаламе тамом кардам.

Шеъри ман шеъри шиор асту алам

Шеър як илми шуурист, ки ман
Ба худомӯзиаш омӯхтаам,
Шеъри ман нест вале шеъри шуур,
Шеъри ман шеъри шиор асту алам.

Ман ҳасад мебарам ба ин мурғон

Ба сари ҳайкали падарсолор
Шишта паррандагон, ки меринанд,
Ман ҳасад мебарам ба ин мурғон,
Ки касеро намекунанд писанд.

Таблиғот

Таблиғот эй, бародар, аз як хар
Метарошад худою пайғамбар,
Калакери душоха месозад
Бо дурӯғу дағо чу Искандар.

Муаммо

Куруш дар Осиёи Марказӣ мурдаст,
Дар ин ҷо мурда Искандар,
Дар ин ҷо мурда Чингизхон,
Дар ин ҷо мурда темурланги хуношом.

Малах

*Ин фавҷи ҷуҳуд, ки аз парандаи
ҳаво озодтар мепарад.*

Замин ба замин мепарад,
Шаҳр ба шаҳр мепарад,
Қитъа ба қитъа мепарад,
Ба чаҳор сӯи чаҳон мепарад.
Фавҷи малахест, ки сари сабз мечарад...

Аз дӯзахи гарм ба дӯзахи сард

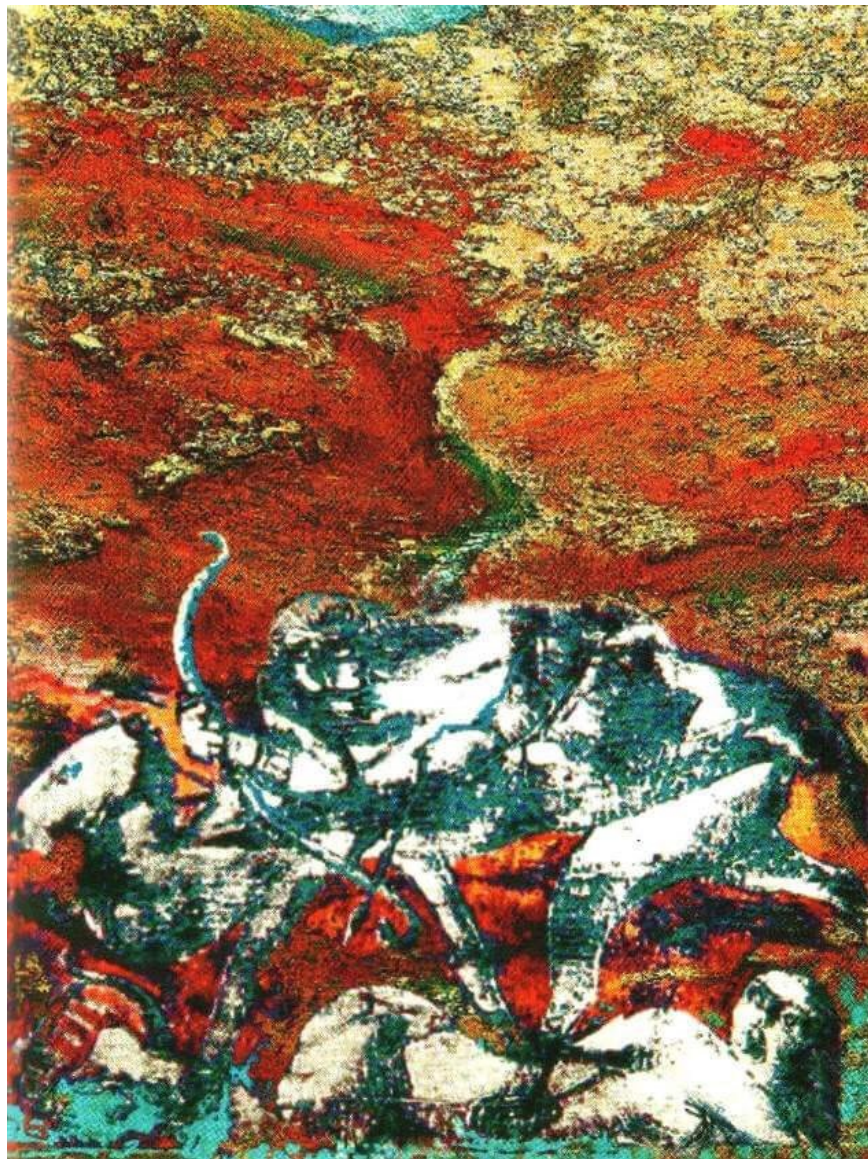
Аз Шарқ, ки халқ мегурезад
Пайваста ба сӯи қитъаи Ғарб
(Аз қаҳтии нону зулми номард),
Аз дӯзахи гарм мегурезад
Бечора ба сӯи дӯзахи сард.

Хоби паранда

Хобида парандае сараш рӯи параш,
Болишти параш ниҳода дар зери сараш.

«Шаҳнома»

«Шаҳнома» пур аз чакочаки шамшер аст.

Шеъри рангини ман дигаргун аст

Шеъри рангини ман дигаргун аст,
Шеъри рангини ман чигаргун аст,
Бо ду дастам фушурдаам онро
Аз анори дилам, ки пурхун аст.

Ба устод Мӯъмин Қаноат

Дар баҳри арӯз ҳам чу дар баҳри муҳит
Гӯянд, ки дар садаф шавад марворид.
То дар садафи чашми ту парварда шудем,
Чун гавҳари чашм гавҳари зинда шудем.

Дилро ҷазира мекард

Оромгоҳи Варзоб
Шаб бӯи зира мекард,
Ман бӯи зира ғуфтам,
Бӯи Назира мекард,¹²
Ду дидаро пур аз об,
Дилро ҷазира мекард.

Ошдони модар

Баъди модар, баъди чандин моҳу сол
Бар дару девораш овардам гузор,
Сар задам дар ошдони модарам,
Дудаҳо дидам ҳанӯз он ҷо кашол,
Дуд хӯрдам ман магар аз дудааш,
К-оби чашмам шуд равон беихтиёр.

¹² Назира Қахҳорова, дӯсти донишгоҳиам.

Кулбаи кӯдакӣ

Кулбаи кӯдакиам аз гил буд,
Лекин аз кулбаҳои хушгил буд,
Қӯш мезад баҳор аз бомаш
Сабзаю лола, бомаш аз гул буд.

Акси овоз

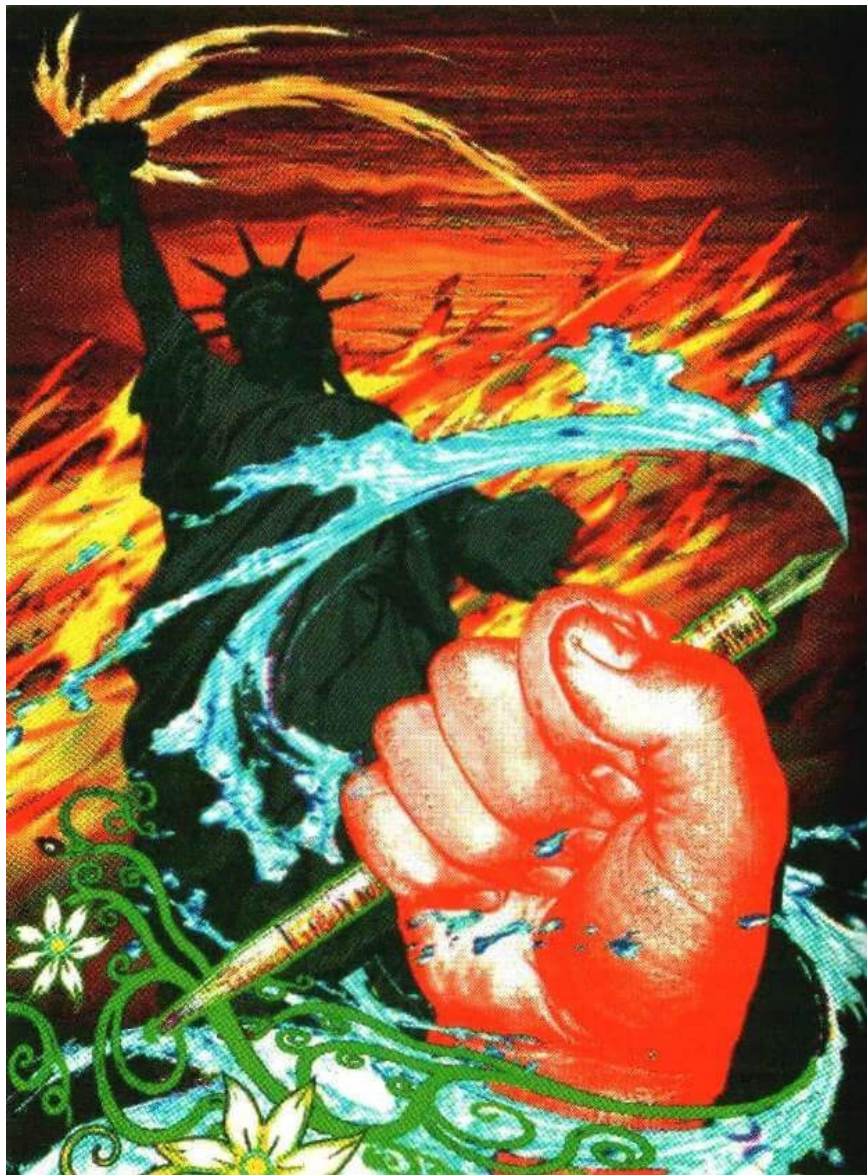
Монда дар гӯши ман танинандоз
Инъикоси нафиси он овоз
Ҳамчу чоме, ки бо сари нохун
Менавозию менавозад он,¹³
Менавозию менавозад ҷон.

Ток

Печида ба гирди хеш ин ток
Мастана фитода аст дар хок,
Мастии ман аз табиати ўст,
Аз хок чу ман намешавад пок.

Ток дар ҳар шоҳае печида буд,
Боғбонаш рағ ба рағ бебок зад.
Ток афтод аз сари шоҳи баланд,
Тақяҷӯй токро бар хок зад.

¹³ Бахшида ба садои булурии шоира Мавҷуда Ҳакимова.

**Ба хотираи шоири қоматбаланд устод
Мирсаид Миршакар**

Ту шоири қадбаланд будӣ,
Чун Боми Ҷаҳон баланд аз хок,
Мо сояи қомати ту будем,
Афтода ба рӯи хоку хошок.

«Ҳайкали озодӣ»¹⁴

Зи ҳар кас, ки ин ғар нашуд бордор,
Ба ғайр аз ҷухудбача н-овард бор.

Паранда ташна буд

Паранда ташна буд,
Ба ҷустуҷӯи об рафт,
Вале канори обхӯрд
Ду катра тири обдор хӯрд.

Соядасте ба Ҷӯрабек Муродов

Хоҳам эй, пардасози шоиста,
Парда то парда ҳамчу гулдаста
З-устухони сафеди ман бошад
Дастаи торат устухонбаста.

¹⁴ Дар нисбати «Ҳайкали озодӣ»-и Америка, ки ҳайкали зан аст.

Аз обида обгина дорад

Марде, ки ба даст пина дорад
Дар панҷаи худ ниғина дорад,
Чун ҷоми шароб дар кафи даст
Аз обида обгина дорад.

Мачнун

Қоғазаш – дашт, ҳомааш – ашгушт
Дар биёбону дашт Лайли навишт,
Ки ба ҷуз номи Лайли дар дунё
Ҳеҷ чизаш набуд андар мушт.

Ҳама аз хушёрӣ безоранд

Ҳама аз хушёрӣ безоранд,
Ки зи бечорагист ёдовар.
Дуди афюну нашъаи афгон
Мебарад ҳарчи ҳаст аз хотир.

Бо фалсафаю заковати...

(Ба хотираи файласуф Нозирҷон Арабзода)

Бо фалсафаю заковати юнонӣ.
Бо фалсафаю заковати юмгонӣ,
Дар ҳалқаи мо ягона буд, ҳалқа гусехт,
Юмгондараи лаҳад Арабзода гурехт.¹⁵

¹⁵ Юмгондара – гурезаҳои Носири Хусрав. Фалсафаи юмгонӣ-манзур фалсафаи Носири Хусрав аст, ки Арабзода тадқиқ мекард.

Ба набераам Ориёна дар рӯзи таваллудаш

Аз ниёғони ориёнии хеш
Ман ҳамин Ориёнаро дорам,
Магӯ беному бенишон рафтанд,
Ман ин ному нишонаро дорам.

Барф

Ҳазорон кафтари авчи ҳаво – барф,
Садафҳо дар кафи марди гадо – барф.
Ҳама парвона шабҳои зимистон
Ба атрофи чароғи кӯчаҳо – барф.

Соядаст ба китоби «Тоҷикон»

Тоҷиконро мекунад дарбеҳ китоби «Тоҷикон»,
Ақли моро мекунад фарбеҳ китоби «Тоҷикон».

Ёдномаи муаллима Зайтуна Забиров

Модаркалони мо буд,
Маяковскийро дида буд,
Рӯ ба рӯ.
Шунида буд,
Рӯ ба рӯ.
Достони Ленинро қироат мекард,
Ҳанӯз чоп нашуда.
Ва рӯ ба рӯи ӯ қарсақ зада буд.
Лаззати ин қарсаки самими
Ҳанӯз дар ҳарду кафи дасташ ҳис мекард.

Ба дарвозаи боғи нависандагон

Ман булбули ин боғам
Бо чашмаю дарёяш,
Гулчини ғазалҳоям
Дар дафтари гулҳояш.

Шамшери дарё

Нигар шамшери дарёро...
Магар қайроқи дарё мекунад тезаш?
Магар қайроқи дарё мекунад ингуна хунрезаш?

Ҳақиқат

Ҳақиқат –
Чун ҳаво беранг,
Чун ҳаво бебӯй,
Чун ҳаво бевазн,
Аммо чун ҳаво муҳим.

Тут меҳӯрд

Отахонро дида будам,
Тут меҳӯрд.
Дар ҳамон ҷо низ Давлатро,
Тут меҳӯрд.
Ҳарду бо ҳам тут меҳӯрданд,
Ришхошон ҳизбулой...
Тоҷикистон
Ғарқи ҳизбу
ғарқи ришу
ғарқи тиру
ғарқи тути пухта буд он рӯз.

Доғи лаънат

(Шеъри мансур)

Пешонии қашкаи хоини ҷаҳонии меҳнаткаштон
Михаил Горбачёв
Боби машқи тирандозист.

Дар ёдбуди Мастон Шералӣ

Дареғ аз шеърҳои носуруда,
Дареғ аз бўсаҳои норабуда,
Дареғ аз мазраи нокиштаи ту,
Дареғ аз киштаҳои нодуруда.

Барои...

Дар оташ агар сӯзад
Бовар макун ин кораш,
Дар шеър ғазал аммо
Ҳартиз макун инкораш.

Боғи зимистон

Ҳар як дарахт чӯб,
Ҳамчун чалипо,
Ҳар шоха меҳкӯб
Дар он чу дасту по.

Ба рафики деринаам Басир Расо

Пире, ки норасо нест,
Бо қомати дуто нест,
Дар панчааш асо нест,
Ғайр аз Басир Расо нест.

Ба духтарам

Бе арӯсак арӯс шуд духтар,
Гули тоҷи хурӯс шуд духтар,
На чанубӣ, на шарқӣ, не ғарбӣ,
На фарангӣ, на рус шуд духтар.

Соядасте ба шамоли Элок

Чун «Ҳи»-и Ҳикмат Ризо
Мевазад Элок дур,
Аз худи Қалъаи Дашт,
То ба худи Дашти Шӯр.

Зан агар мегузашт аз барзан

Зан агар мегузашт аз барзан,
Об мешуд дил аз гузаштани зан.
Синахояш, ки бозӣ мекарданд,
Ба дилам турктозӣ мекарданд.
Чашми бодому зулфи печонаш
Кори сад турку тозӣ мекарданд.

Китоби дарё

Дар лаб-лаби об товасангаш
Садҳо varaқи китоби дарё,
Онро, ки касе наметавонад
Хонад ба шумо чу оби дарё.

Ғав (шлагбаум)

Эй, дар дами дар ситода, абрӯятро
Бардор баланд, мардум аз дар гузаранд.
Абрӯят агар хамида бошад, банд аст
Дарвозаи хонаат, аз он даргузаранд.

Киштии Нӯҳ

Киштии Нӯҳ агар рӯҳ набуд,
Ба чуз аз ҷамҷамаи Нӯҳ набуд.

Чашми табар

Кучо дидаи чашми тези табар
Ба рақси дарахтон гуморад назар,
Ба пой дарахтон ниғаҳ мекунад.

Барои навозанда

Ангушти дарахтон ҳама аз риштаи борон,
Ангушти ту аз сим-сими сетори ту сабзид.
Аз он ҳама ҷӯби тару хушке, ки надидем,
Бе қатраи нам ҷӯби ҳамин тори ту сабзид.

Кӯч

Дӯст аз кӯчаи дунё кӯчид,
Дили ман аз ғамаш аз ҷо кӯчид.

Хати риш

Афрант хати Ҳахоманиш¹⁶ мехонад,
Эронии нодон хати риш мехонад.

Пухтаю хом

Мева аз шохааш ба тӯфон ҳам
Хом бошад агар, намеафтад,
Пухта бошад агар, чӣ мегӯед?
Бе насиме ба хок меафтад.

Серии ман

Аз хони касе набуд нонсерии ман,
Ҷосерӣ бувад дар ин ҷаҳон серии ман.

Байт

Ҳар ҷо, ки баробарӣ набошад,
Зинҳор бародарӣ набошад.

¹⁶ Хати Ҳахоманиш, яъне хати меҳӣ, ки бори аввал хатшиносони немис хонда буданд.

Ба мутриб

Мефишорӣ агар раги торат,
Набзи асбобро ту месанҷӣ,
Ҳамчунон духтуре, ки месанҷад
Набзи ранҷӯраш,
То кунад ҷӯраш.

Боргоҳи сухан ҷӣ даркор аст?

Боргоҳи сухан ҷӣ даркор аст?
Сухани мо ҳазор анбор аст.
Боргоҳи ятим даркор аст,
Боргоҳи сағираи бекас,
Хонаи Хокироҳ тайёр аст.

Панд

Агар замонасозӣ,
Ба ҳар замона созӣ.
Агар каси мунофиқ,
Ба ҳар замон мувофиқ.

Чехрасозӣ

Камбудию айбу иллаташро бо туш
Ретушгари вақт менамояд рӯпӯш,
Аз сурати зишт чехрае месозад
Чун моҳи шаби чаҳордаҳ бо ретуш.

Маҳтоби тамом

Маҳтоби тамом имшаб
Чун синаи пуршир аст,
Гови фалакам зотист,
Дар он ду сатил шир аст.

Борон

Зангӯлазанон гузашт борон,
Чобуку чавон гузашт борон,
Бо шилшилаҳо гузашт борон,
Бо силсилаҳо гузашт борон,
Монанди занон гузашт борон.

Борон на ҳамин ду чомаи тар,
Борон ду ҳазор чомаи тар,
Борон чиқадар чакомаи тар,
Дар дасти ману ту хомаи тар.

Зангӯлазанон гузашт борон,
Чобуку чавон гузашт борон,
Бо шилшилаҳо гузашт борон,
Бо силсилаҳо гузашт борон,
Монанди занон гузашт борон...
Борони ҳаво давои дилҳо,
Доруи шукуфаҳои дилҳо.

Чашми кабуди суғдӣ

Чун шишадил натарсад?
Чун шишачон наларзад?
Алмосгӯшаи ту,
Аз гӯша то ба гӯша
Алмоси шишаи ту;

Чашми кабуди дудӣ,
Чашми кабуди суғдӣ.

Тоби назораатро
Ҳар булҳавас надорад,
Серат наметавон дид,
Ин заҳра кас надорад;

Чашми кабуди дудӣ,
Чашми кабуди суғдӣ.

Чашми Ҳаво набошӣ,
Чашми Манижаи ту,
Баргаштамижаи ту,
Бодоми вижаи ту;

Чашми кабуди дудӣ,
Чашми кабуди суғдӣ.

Шаби Файзобод

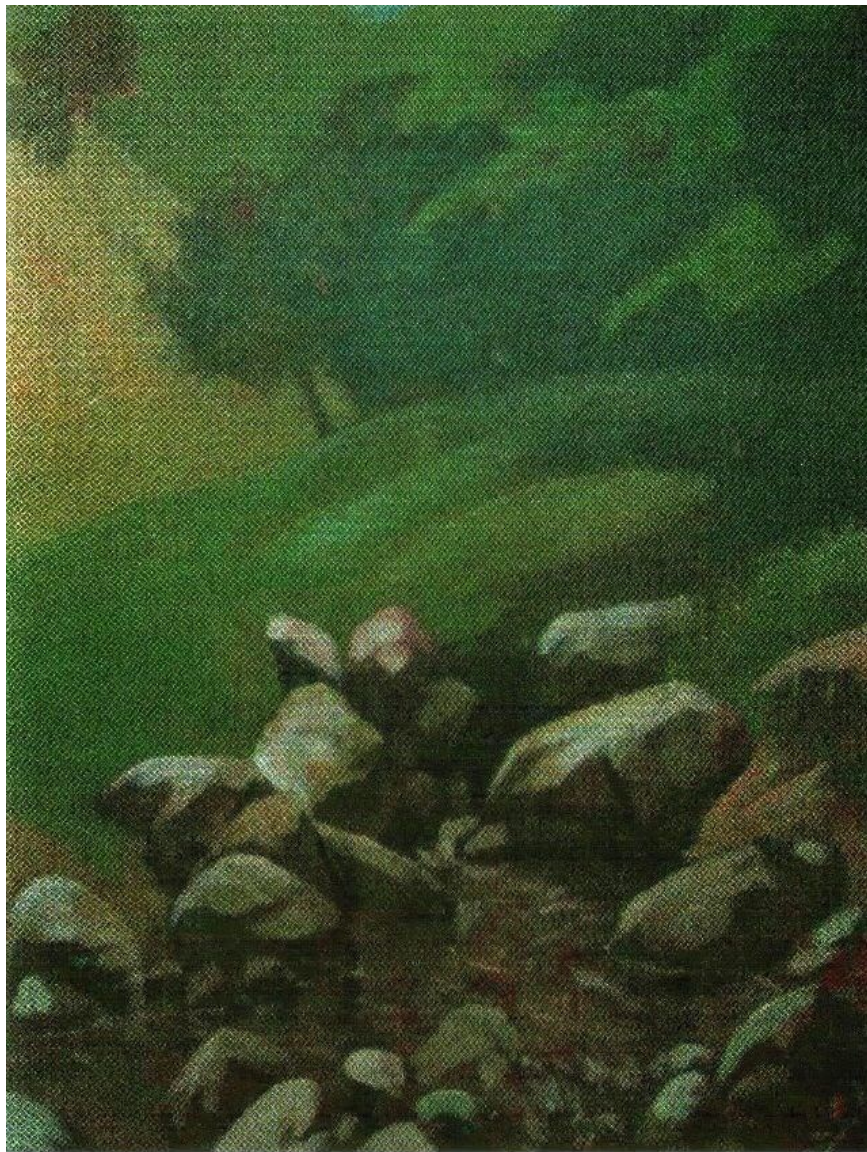
Пурсояву пурмахтоб
Шаб хам-хами Файзобод,
Акси шаби моҳтобӣ
Дар шабнами Файзобод.

Бингар ту дар Элокаш
Гулмоҳии афлокаш,
Гулмоҳии тиллоӣ
Аз дил накунад покаш.

Хуш он, ки дар ин соат
Аз дарза кунам бистар,
Дар дарзаи паҳлӯям
Чирчираки афсунгар...

Пурсояву пурмахтоб
Шаб хам-хами Файзобод,
Акси шаби моҳтобӣ
Дар шабнами Файзобод.

Як гӯша аз ин саҳро,
Як шоха аз ин дарё,
Як пора аз ин маҳтоб,
Моро бас аз ин дунё.

Ачам чамъ аст

Ачам чамъ аст бо хуни Сиёвуш,
Ки аз Балху Бухоро мезанад чӯш.
Замини Ховарон санге надидем,
Ки аз хуни Ачам ранге надидем.

Ачам чамъ аст бо устои Зардушт,
Зи Моҳи Нашхабаш минои Зардушт.
Ба мардум беҳтар аз расми Ачам нест,
Барад меҳмонӣ оташпора дар мушт.

Ачам чамъ аст бо Наврӯзи Ҷамшед,
Ба Наврӯзи ҷаҳонафрӯзи Ҷамшед,
Ки мардум хонаи дил метаконад,
Ба Наврӯзи бузург аз рӯзи Ҷамшед.

Ачам чамъ аст бо мусикию шеър,
Ҷигарпайванд бо ин ҳарду кафшер.
Ба шеъри Рӯдакӣ ҳуши Ачам банд,
Ба лаҳни Борбад гӯши Ачам банд.

Ачам бо пайкари Фирдавсӣ чамъ аст,
Ба даври ҳайкали Фирдавсӣ чамъ аст,
Авасто дар дилу «Шоҳнома» дар даст,
Ачам дар сангари Фирдавсӣ чамъ аст.

Мӯъчиза

Аз частухези синаи барҷастаи ту ку
Бечастухез дил?
Бечастухез хун?
Бечастухез набз?
Ку аз ҳаракатат
Он беҳаракате, ки ҳаракат намекунад?

Дар бистарат нигар,
Биност марди кӯр,
Чолок марди шал.
Эй, зан ҳамин бас аст,
Пайғамбарӣ агар.

Араби хонагӣ

Араби ачнабӣ агар як бор,
Арабитозӣ кард то Фархор,
Араби хонагӣ арабтар шуд,
Арабитозӣ мекунад ҳар бор,
Арабитозӣ мекунад бисёр,
Ҳеч моро надод истиклол.

Ба устоди арҷманд Мӯъмин Қаноат

Оинаю оини шумо фарқ надоранд,
Дар ҳарду, ки ман менигарам, қарқ надоранд.

Кай аз қалами сурма чудой кардӣ,
Дар чашми қалам чи сурмасой кардӣ.
То зинда бимонӣ баъди мурдан худро
Бо ранги қалам ту мӯмиёӣ кардӣ.

Абр ва новадон

Эй, хушкгулӯ, – ба новадон гуфт
Абре, ки ба рӯи бора меҳуфт, –
Борон зада гул барорам аз гил,
Бо савти ҳазор аз ту булбул.

Аз шаршараи мӯят менӯшаму менӯшам

Дар серии дидорат
Ман гӯшна намомонам,
Дар шаршараи мӯят
Ман ташна намомонам;

Аз шаршараи мӯят,
Менӯшаму менӯшам.
Аз мӯи ба ҳар сӯят
Менӯшаму менӯшам.

Чун мӯи ту дар дарё
Як шаршара бегил нест,
Чун шаршараи мӯят
Гулмоҳиаш аз дил нест;

Аз шаршараи мӯят,
Менӯшаму менӯшам.
Аз мӯи ба ҳар сӯят
Менӯшаму менӯшам.

Хоби ширин

Чунон мастам, чунон мастам, ки дар поям намеистам.
Чунон мастам, чунон мастам, ки дар поям намеоям.
Агарчи масти хобам имшаб аз майхона меоям,
Агарчи дар мусофирхонаам, ман хона меоям.

«Гилотина»

(шеърсуна)

Эй, буржуён ва банкирҳои америкой!
Агар метавонистам
Аз хуни ифлоси шумо дарёе чорӣ мекардам
аз Миссисипи дарозтар
Ва шаршарае аз Ниагара баландтар.
Ва Қасри Сафедро ба хуни шумо ранг мекардам.

Ман шуморо ҳатман бо «Гилотина» мекуштам,
Ҳамон беҳтарин асбоби гарданбурӣ (ихтирои
Коммунаи Париж), ки сари шоҳу шоҳзодагон
ва бойу бойбачаҳою рӯҳониёни хоинро чунон калта
карда мефартофт, ки рост ба сабадчаҳои ахлот
меафтоданд.

Ман орзуманди он рӯзам, ки шишаҳои
осмонхарошҳои шумо,
Ҳамчун шаршараҳои серобтарину баландтарин
фурӯ резанд.
Бигузор, дар саробӯстонҳои шумо «Калашников»
чаҳ-чаҳ занад.

Шумо ҷангҷӯёни ҷаҳониед,
Аммо худатон нобуд намешавед,
Ҷавонони мӯҳтоҷро киро карда нобуд мекунад.
Бо фанду найранги дину ватандӯстӣ мағзи
наврасонро мешӯед,
Ақли оммаро медуздед.

Лукмаи бузургтарине, ки сионизм фурӯ бурд –
СССР буд,
Модом, ки СССР-и азамат дар даҳанаш
фурӯ рафт, дунё ҳам фурӯ меравад:
Инак, Америка чухуд бурдоқӣ мекунад.

Ба назари янкиҳо:
Байрақи сурх – коммунистӣ.
Байрақи сабз – террористӣ (исломӣ).
Байрақҳои алопесаки Британия ва Америка
демократӣ.

Демократиябозии Америка маҳз чухудбозист:
Лутигарӣ,
Издивоҷи ҳамчинсон...
Яъне, бадахлоқӣ.

Аз кӯшуни сабзпӯши янкиҳо биёбонҳои
Арабистону Африка ҷангалзор шудаанд.
Ва ба ҷойи хори муғелон симхорҳо рӯидаанд,
Чунон панҷа зада паҳн шудаанд, ки арабу ҳабаши
ҷойи қадам намеёбад.

Дар Афғонистон агар Америка гӯйӣ,
Аз хавфу хавотири бомбаборонаш рост
ба ҳаво менигаранд.
Афғонистон дар дунё аз пойи ҷӯбӣ
дар ҷои аввал аст...

«Бомж»-игарӣ дар Америка:
Мояҳои дабба,
ҷоғҳои дандоншикаста,
афту башараи ғажд,
Дар куттиҳои ахлот жулида мегарданд...

Чойи қабр – 8000
Сӯхтани ҷасад – 5000.

Дар Америка якзайл: Доллар! Доллар!
Ва дар Эрон якзайл: Оллоҳу акбар! Оллоҳу акбар! –
мешунавӣ, ки ҳарду ҳам аз як даҳан ба гӯш мерасанд.

Ҳодисаи (11.09.2001)
Спектакли сохтаи худи Қасри Сафед буд,
Ҳамчун баҳона барои ба Ироқ ҳамла кардан.

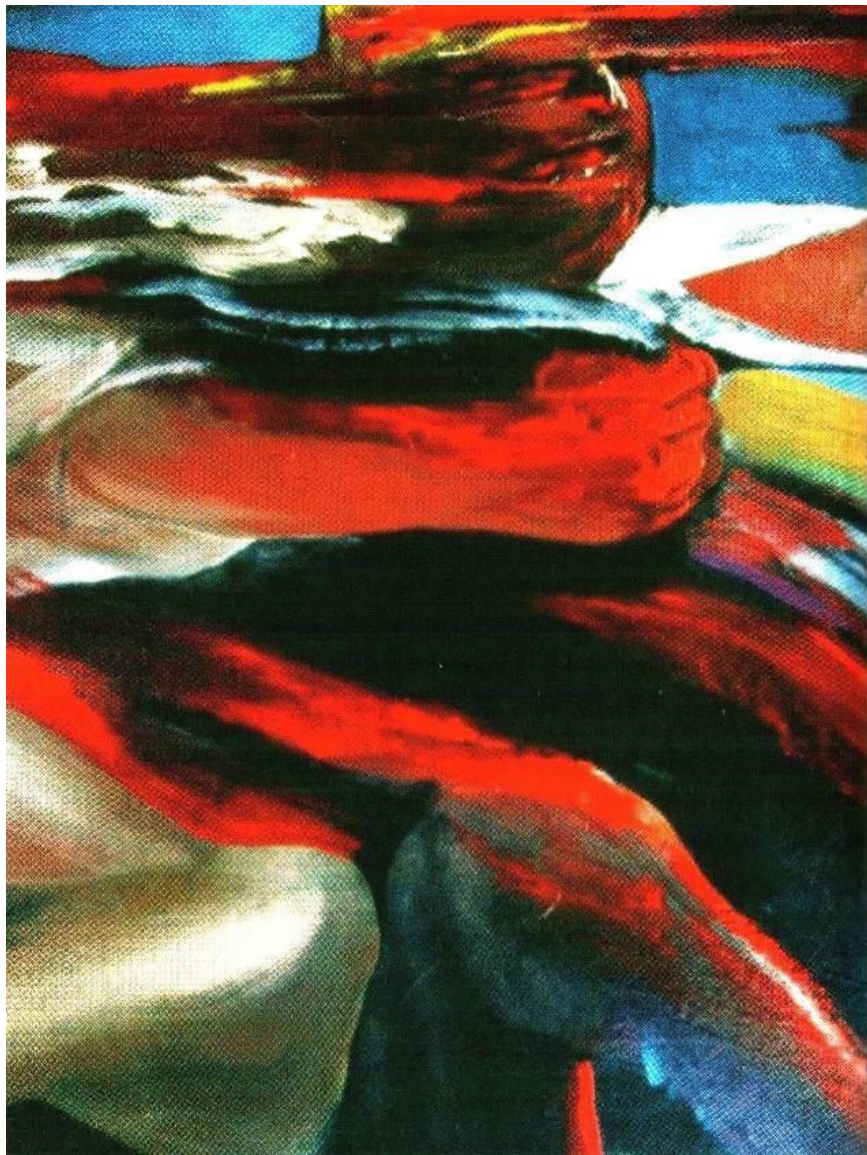
Вақте, ки даст ё пойи одамро мебуранд,
баданааш онро дурудароз фаромӯш намекунад.
Даст ё пойи набуда меҳорад
ва одам беихтиёр даст дароз карда
онро хориданӣ мешавад.
СССР-ро мо тамоми умр ҳис хоҳем кард.

Як соат барҳам задани капитализм
Аз ҳафт мӯъҷизаи ҷаҳонӣ мӯъҷизатар аст.
Поянда бод Болшевиизм, ки дар ҳазорон сол
Як дафъа миёни ин абӯлҳавлро шикаст!!!

«Калашников»:
Яроқи пролетариат,
Аслиҳаи мучоҳидон,
Туфанги фидоӣён (ҳамеша овезон бар шонаи
бин-Ладин).

Харпулҳо танҳо аз «Калашников» метарсанд.
Поянда бод «Калашников»!!!

09.26.2005,
Сиэтл, ШМА.

Уфукро пардаи хун гирифта буд

*Ба хотираи рафиқ Саддом
Ҳусейн дар якумин солгардаш.
Қайдҳои соли 2006-ум.*

Бадбахтии ҷаҳони сеюм аз ҷаҳони якум аст.

Ман дар тамоми деворҳои ҷаҳон
менаиштам:
Марг ба Америка!
Марг ба сионизм!
Марг ба Исроил!
Марг ба Британия!
Ва дар тамоми майдонҳои ҷаҳон байрақҳояшонро месӯхтам.

Имсол ҳочиёни хонаи Каъба дар рӯзи иди Қурбон гӯшти
Саддом Ҳусейнро хӯрда, хутбаи намозашонро ба номи Буш
хонданд. Хоинтарин мулки араб Арабистони Саудист.

Ва сионистон соли навро бо тиккаҳои гӯшти Саддом пешвоз
гирифтанд.

Толибон Начибулло ва бародарашро овехтанд:
Янкиҳо Саддомро ва писаронашро тирборон карданд.
Инҳо чӣ фарқдоранд?! Ҳеҷ!!! Ҳеҷ!!! Ҳеҷ!!!

Террористони никобпӯши Қасри Сафед риши сафеди Саддом
Хусейнро қабза карда ба гарданааш халқадавак андохтанд.
Дар айни субҳи саҳар.
Хунинтарин субҳи ҷаҳон буд он субҳ.
Уфукро пардаи сурхи хуни Саддом Хусейн гирифта буд.¹⁷

Кафане, ки дар он ҷасади Саддом Хусейнро печонда бурданд.
Байрақи сурху сафеди сеситораи Ироқи Сотсиалистӣ буд, тару
оғушта дар хун.

Идораи марказии ҷосусии Америка дар зарфи 50 сол (аз соли
1959) ба Фидел Кастро 638 дафъа сӯиқасд ташкил кардааст.
Ба Сталин чиқадар?
Ба Мао Цзэдун чиқадар?

Эй, араб!
Ҳар катраи нафтатро як гулӯла тир бояд кард.
То мусаллаҳ наshawӣ, озод намешавӣ.
То мусаллаҳ набошӣ, озод нестӣ.
Аврупоро ихтирои як туфанг (милтик) ҷаҳонгир намуд.

Инак, аҳди турктозию қатағании бани Исроил аст.
Дар шаш қитъаи дунё ҳукуматҳоро харида истодааст.
Бо пули нақд,
Ё бо дағтдағи демократия (фандак),
Ё бо занҳои фоҳишааш.

¹⁷ 31-уми декабри соли 2006-ум рӯзи овехтани Саддом Хусейн ва рӯзи иди Қурбон ва арафаи
соли нав.

Сионизм мори афъиест бар шонаи президентҳои Аврупо,
Ки аз бўсаи Исроили аҳриман рӯида.
Ва мағзи сари миллатҳоро меҳӯрад.

Исроил ва Покистон — ҷои пои империализми Аврупо дар
дунёи ислом.

Саддом Хусейнро ҷосусони Покистон фурӯхтанд, бо 25-
миллион доллари америкой.
Ва 22 давлати арабӣ ёрдамчии Америкаанд.

Ҳамин, кӣ ачнабиён Бағдодро ишғол карданд, арманиҳою
чуҳудҳои Маскав низ шерак шуда, сафоратхонаи Ироқро ғорат
намуданд.
Дар ҳаққи ин дуздон тамоми ҳақорату дашоми дунё кам аст.

Инак, чуҳудҳо аз музейи Ироқ, ки
Ғанитарин музейи ҷаҳон буд,
Чикадар осори таърихӣ,
Асбоби қимматбаҳо,
Тиллову танга дуздида бошанд?
Чуноне, ки ҳудашонро бостоншинос гирифта,
тамоми сағонаҳои мумиёни Мисрро шикаста хароб карда,
тиллову танга рабуданд.

Пешвои дусад миллион арабро ҳамчун бомж,
бо ришу мӯйи расидаю жулида,
бо чашмони сиёҳу кабудӣ ғарқи хун,
бо сару рӯи мачрӯҳи хунолуд,
бо дандонҳои шикаста...
Дар ҷаҳон намоиш додан,
ҳамоно намоиш додани даҳшату ваҳшати
сионизм ва империализми Америка мебошад.

Рафиқ Саддом Ҳусейн аз насли доҳиёни асри бист аст.

22.01.2007,
Сиэтл

Чорпора

Бас нест магар сиёҳии андомат,
Бигзор сиёҳчодари исломат.
Ислому худо туро ба чӣ ҷурму гуноҳ
Ҳам пӯст сиёҳ карда, ҳам анҷомат.

Аз боридани гулӯлаву раъди туфанг
Аз домани дашти Карбало то Соланг,
Аз тоскӯлоҳи янки чун телпаки мор
Рӯида чағорае, ки талх асту шаранг.

Умре қаламу коғазу қомусам буд
Аз бистари хоби хеш номусам буд,
Маҳтоб ба пушти шишаи хонаи ман
Маҳтоби шабам набуд, фонусам буд.

Дардову надомато зи раҳдурии ту
Ку пайки саломативу ранчурии ту?
Бе суръати нур кас ба васлат нарасад,
Дурии ситораҳо бувад дурии ту.

Андоми ту ҳайкали тарошида қашанг,
Афтурда миёну сина барҷаста таранг.
Сар то қадами туро таҷассум накунад
Оинаи қаднамот чун куртаи танг.

Эй Шарқи касофату махавхонаи халқ,
Исломи ту песае ба пешонаи халқ,
Ин риши имому авлиёи ту нарехт,
То санги чаҳолат афтод аз шонаи халқ.

Чашмам ба касе назора дорад, ки туй,
Дастам ба касе ишора дорад, ки туй.
Аз чашми худам ман осмоне дорам,
Шабҳо ҳама як ситора дорад, ки туй.

Аз кишвари офтобиам дарди сарам,
Бо теги ҳарораташ занад дар чигарам.
Рӯзаш, ки сиёҳ карда ин рӯи маро,
Шомаш нигарӣ агар сияҳрӯйтарам.

Фонус харидам аз атоикбозор
Чун моли атиқа не, чу як оҳанбор,
Дар ҳасрати рӯзҳои бефонусӣ
Дар кӯчаи лойиву шаби тираю тор.

Бо подаи одамон бирав, пеш марав,
Аз подаи хеш як қадам беш марав.
Бо подаи хеш ҳар кӣ яксон гардад
Ҳар мушкили зиндагеш осон гардад.

Дар ҳарду таги кашаш чигас дорад ӯ
Ҳарчанд, ки ҷуссае чу хас дорад ӯ.
Бинед, чигуна ҷони одам сахт аст.
Ман бандаи он хасе нафас дорад ӯ.¹⁸

Чун мегузарӣ аз олами ночизе
Бебаргу шукуфаи ту чун поизе,
Он гуна, ки киса ҳам надорад кафанат,
К-охир бибарӣ дар он ту бо худ чизе.

Бингар ба кадамшумории оромаш
(Оҳуи бухорие, ки кардам ромаш),
Аз таррию аз таровату серобӣ
Метарсад аз он, ки мечакад андомаш.

Ку шеъри таре ба ранги рӯидани гул,
Ку он ғазале ба ранги бўидани гул.
Ку он сухане, ки чида дар гӯш занем,
Монанди гуле, ки дар баногӯш занем.

Дидам қадаҳе, ки сарнагун мегиряд,
Қул-қул зада шиша аз дарун мегиряд,
Сад чому пиёла оби чашм аз майи сурх
Лоик кучой? – гуфта хун мегиряд.¹⁹

¹⁸ Ба шоир Ҳаёт Неъмат.

¹⁹ Сугвораи Лоик Шералӣ.

Тоҷик ба мушт мекунад рушд, ба мушт,
Бояд ҳама шоирони тоҷикро кушт,
Як бори дигар китоби тоҷикро сӯхт,
Пеш аз ҳама баст дасти муллош ба пушт.

Кабке, ки ба дашти Кабкрез аст қатор,
Гӯед кучо гурезад аз кабкшикор?
Ин лола, ки чӯш мезанад аз хуни
Кабки рави дашти Кабкрез аст баҳор.²⁰

Аз хотири ман нарафт чун покии ту
Эй, шаҳри чавонӣ, кӯчаи хокии ту,
Мехӯрдам агар, ки мефиристонд касе
Аз хоки дари ту қулчаи хокии ту.

Чун хотира сурати ту дар деворам,
Чун хотира сурати ту дар пиндорам,
Аз рӯи мубораки ту дар ҳар сӯе
Эй дӯст, ман акси рӯ ба рӯе дорам.

Эй, шаҳри чавонӣ, ёд бод обонат,
Наврӯзи баҳору озару найсонат,
Дар Қутби Шимол хаскӯлоҳе дорам
Дар ҳасрати рӯзҳои тобистонат.

²⁰ Ба хотираи Дӯстмурод.

Он чо, ки дамида гунбази синаи зан
Шоир накунад зи гумбази чарх сухан,
Бе сарви чамон касе ғазалвора нагуфт
Аз хубиву аз расоии сарви чаман.

Ҳар меҳи қаче, ки бар дару девор аст
Ҳамчун хати меҳии падар даркор аст,
Онро, ки касе нахонд, ман меҳонам,
Аз кулбаи кӯдакӣ ҳамин осор аст.

Қишлоқаки кӯдакии ман лаб-лаби ғор,
Девори сафедаш аз сафедори қатор.
Кӯтоҳу дароз сояи ҷарҳояш
Чун соати девории он дар девор.

Дар хонаи ҳар касе занак даркор аст
Яъне, ки фариштаю малак даркор аст,
Дар соати марғу мотамам дар сари ман
Як хоҳараки гириякунак даркор аст.

Точик ба Шӯравӣ агар кард нумӯ
То мӯи сару кӯлоҳу то тавқи гулӯ
Акнун, ки ба Эрону ба Афғонистон
Баргашта ақиб, ҳамеравад саҳт чулӯ.

Дар рӯи замин агар худо ҳаст ҳанӯз
З-он аст, ки доди гадо ҳаст ҳанӯз.
Рӯзе, ки гадоию гадо нест шавад,
Лозим нашавад худо, худо нест шавад.

Ширинтарин дурӯғи одам дин аст,
Дар косаи шир дӯғи одам дин аст.
Одам ба дурӯғ алоқа дорад бисёр,
Афсонаи бардурӯғи одам дин аст.

Дар мағзи китобу дафтарам барги хазон
Чун зарвараке, ки кардаам сахт ниҳон,
Аз барги хазон хазина дорам охир,
Сармояи шоирона дорам охир.

Гўянд, ки фасли бодаву бод хазон,
Аз чик-чики сад пиёла обод хазон,
Хуршеди тамуз медамад дар маҳи дай
Аз машриқи сад пиёлаи бодаи вай.

Бо панча, ки мӯй шона мекард мудом,
Ашдешаи шоирона мекард мудом.
Хуршеди азиз дар димоғам бӯи²¹
Ранги тари чопхона мекард мудом.

²¹ Тахаллуси рӯзноманигори машхур ва рафиқи чавониам Мазҳабшо Мухаббатшоев.

Аз чола, ки ин сари гули лола шикаст,
Гуфтам қадаҳи шаробу пайғола шикаст,
Ман масту маланги лолазорон будам,
Мастию малангии маро чола шикаст.

Гӯянд, ки лаҳзаест рӯидани ишқ,
Чун атри гуле ду лаҳза бӯидани ишқ.
Лекин ҳама умр мӯя кардему нашуд
Бо мӯяи мо тамом мӯидани ишқ.

Дар ҳарду лабаш табассуму ханда мудом,
Утуғзада, шонакарда бо завқи тамом.
Дасте ба мисоли дасти ӯ гарм набуд,
Ҳарчанд ба дасти чӯбӣ мекард салом.²²

Аз сидки ту ёди мӯ ба мӯ дорам ман,
Эй, бо ту ҳанӯз гуфтугӯ дорам ман.
Дар мотамат оби чашми ман хушк нашуд,
Аз марги ту буғз дар гулӯ дорам ман.²³

Аз қофия чорпорае сохтаам,
Гуфтӣ ту, ки чорпояе сохтаам.
Ҷонона, ба чорпояи шеър баро,
Онро, ки ба пеши поят андохтаам.

²² Дар ёдбуди шоири чавонмарг Ҷамолиддин Каримзода.

²³ Сўгвораи Имомназар Холназаров.

Аз нӯги сарам то сари нохун русам,
Яъне, ки ман аз беҳу ман аз бун русам,
Сарфи назар аз намуди гандумгунам,
То гӯшту устухону то хун русам.

Не дар қабати китоби ман гулбарге,
Не аз гулу аз гиёҳи олам барге,
Андар қабати китоби ман барги хазон
Аз оташи Зардухушт оташбарге.

Дар оина худро нигаристам сахарӣ,
Гуфтам, ки муқобилаш наистам сахарӣ.
Оинаи рӯи ман дар оина набуд,
Бо оина рӯ ба рӯ гиристам сахарӣ.

Ин чархи ароба беҳтар аз чархи барин,
Манфиати он кучою манфиати ин?
Зотан ман агарчи сархаму сарпастам,
Дар ҳеч замин набуд сари ман ба замин.

Маҳтоби нави ман он сари нохунат,
Гулзори шукуфтаам лаби гулгунат.
Дар хушкии об чашми обии ту бас,
Дар қаҳтии нон ду рӯи гандумгунат.

Бингар хати ранга-рангаи шеъри маро,
Мизони ҳазорсангаи шеъри маро.
Дар ин ҳама марғузори себаргаи шеър,
Дарёб ту чорбаргаи шеъри маро.

Аввал на худои лоязолӣ, нон аст!
Дуввум на расулу авлиёӣ, нон аст!
Дасти ту агар ба тоқи нонат нарасад,
Хиште, ки ба зери по ниҳӣ, Қуръон аст.

Шохест, ки чуз барои хоридан нест,
Поест, ки чуз барои туридан нест.
Дастест, ки ҳамчу қошуку чанголак
Чуз воситаи қапидану хӯрдан нест.

Ман панчарабанди панчаи дасти туам,
Гулмоҳӣ, вале фитода дар шасти туам.
Мижғони ту сими хордорам будаст,
Дар ҳар тарафе дучори бумбасти туам.

Қонуни ту эй, ҳукумати ангалҳо,
Дерина ҳамон қавоини чангалҳо,
Яъне, ки дарандагию хуношомӣ,
Мушту лагаду занозану дангалҳо.

Аз кӯчаи лойи фасли тиллоӣ гузашт,
Яъне, ки хазон чу асри тиллоӣ гузашт.
Ку пайраҳае, ки шаҳраки шоҳӣ нашуд?
Ку кӯчаи лойие, ки тиллоӣ нашуд?

Ин ток тамоми боғро гашт ба даст,
Худро ба сари ҳазору як шоҳа бибаст.
Аз гаштану бастанаш ба дасташ бинигар,
Аз хӯша зи дастҳояш обила бичаст.

Дар дасти шумо чакидахорони сухан,
Ин шеър чакидаест аз ҷониби ман.
Шеърест, ки рашҳа-рашҳа аз реши қалам
Шорида, чакидааст аз неши қалам.

Аз барги хазон шарақ-шарақ мешунавам,
Яъне, ки кушодани варақ мешунавам.
Аз коғазӣ ноб фасли баргафшонӣ,
Чун фасли китоб фасли баргафшонӣ.

Ин фасли хазон ҷӣ оташе равшан кард,
Сӯзандатар аз ҳар оташе, аммо сард.
Бингар, чиқадар аланга зад, сӯхт, вале
Як раста дарахти тути мо дуд накард.

Раксидани фавчи арараш аз бод аст,
Печидани зулфи духтараш аз бод аст.
Бингар ба замини сабзи гандумзораш,
Мурғакравӣ аз шамоли Файзобод аст.

Ҳар оина оқибат ба санг омадааст,
Ҳар санги раҳе ба пой ланг омадааст.
Аз ин сару гардане, ки дар ҷӯссаи туст,
Аз акси ту чорҷӯба ба танг омадааст.

Дар сояи як мақбараи саҳт баланд
Бо оби хунук нони ҷавӣ меҳӯрданд,
Гуфтанд, ки ин мақбараи Иқбол аст,
Аз ҳазрати ӯ ин ҳама беиқбол аст.²⁴

Зӯр аст зи ваъдаи худо меъдаи халқ,
Аз ҳарфи азизу авлиё меъдаи халқ.
Ҷуз қур-қури он касе намеғӯяд рост,
Эй, аҳли шикам, худои мо меъдаи халқ.²⁵

Аз ҳар тарафе ту як забон мешунавӣ,
Аз пушти сарат ту ҳамзабон мешунавӣ.
Гуфти ту, ки кӯча нест, дарёст равон,²⁶
Чун оби равон забони дунёст равон.

²⁴ Иқбол шахсиятест, ки зиёнаш аз судаш кам нест.

²⁵ Ҷавоб ба Иқбол, ки нисбати Маркс гуфта аст:

Дини он пайғамбари ҳақношинос

Бар масовоти шикам дорад асос.

²⁶ Нисбати шаҳри Сиэтл.

Ҳар фитна ба бесавод дорад сару кор,
Поянда ба бесавод низ истисмор.
Бе мардуми бесавод дин бепоя,
Бепоя дӯкони ангалу сармоя.

Дерест, ки Шарқ мулки бетавлид аст,
Кораш ҳамагӣ ба Аврупо тақлид аст.
Бингар, ҳама маламӯй авратҳояш,
Сағбозаку гурбабоз амрадҳояш.

Мову ту фақат дудада кардем салом
Бо меҳри бародарона, бо гармии том,
Рафти туву гармии ду дасти ту нарафт
Аз дасти ман эй, бародари гармсалом.²⁷

Аз Балху Бухорою Ҳарӣ то Ҳамадон
Зиндони занону мардҳо зиндонбон,
Инҳо, ки дар ин билод беиқболанд
Аз фалсафаи Муҳаммади Иқболанд.

Гӯянд, ки чопхона дорад лабу рӯ,
Мошинаи чоп мебарорад абрӯ.
Ҳар кас, ки гузар накард аз кӯчаи шаҳр,
Абрӯю лабони чопӣ меҳонад ӯ.

²⁷ Ба хотираи додарам Иброҳим.

Сад ҳайфи касе, ки дуда аз кулба начид,
Сад ҳайфи ду панҷасе, ки он хулба начид.
Дар чӯши гулу шукуфаи наврӯзӣ
Сад ҳайфи ҳамон касе, ки маҳбуба начид.

Гӯянд, ки маздакӣ накуштаст Қубод,
Онҳо ҳамаро ба хок киштаст Қубод.
Аз он ҳама раста-раста Маздак рустаст,
Аз Маздаку маздакӣ нарастаст Қубод.

Ку манфиате зи хомаи судай ман?
Вой аз бадани харобу фарсудай ман.
Он хонаи пур магар ҳамин хона набуд?
Ҷуз дуда намонд аз оташи дудай ман.

Дар синаи худ туро фушурдам умре,
Тактеи дили туро шумурдам умре.
Чун шеърӯ ғазал ҳичо-ҳичо набзатро
Бишнида ба хотирам супурдам умре.

Гуфтем, ки аз парӣ паритар зани рус,
Аз дарзаи кокулаш бувад хирмани рус.
Бо соки баланди ҳамчу когазбедаш
Гуфтӣ ту, ки руста аст дар барзани рус.

Сарлавҳаи шеъри ман ду абрӯи ту буд,
Ин мӯйшикофии ман аз мӯи ту буд.
Бо он газаке, ки майгусорӣ кардам,
Мастона газидани лабу рӯи ту буд.

Гулчӯш

Баҳор аз сабзии рӯи ту омад,
Ба ҷои бӯи гул бӯи ту омад,
Парастуи баҳорон норасида
Парастуи ду абрӯи ту омад.

Чӣ дарде ин, чӣ дарде ин, чӣ дарде,
Ба дунё пур накардам ҷои марде,
Худовандо, магар пур метавон кард
Ба дунё ҷои мардеро ба гарде.²⁸

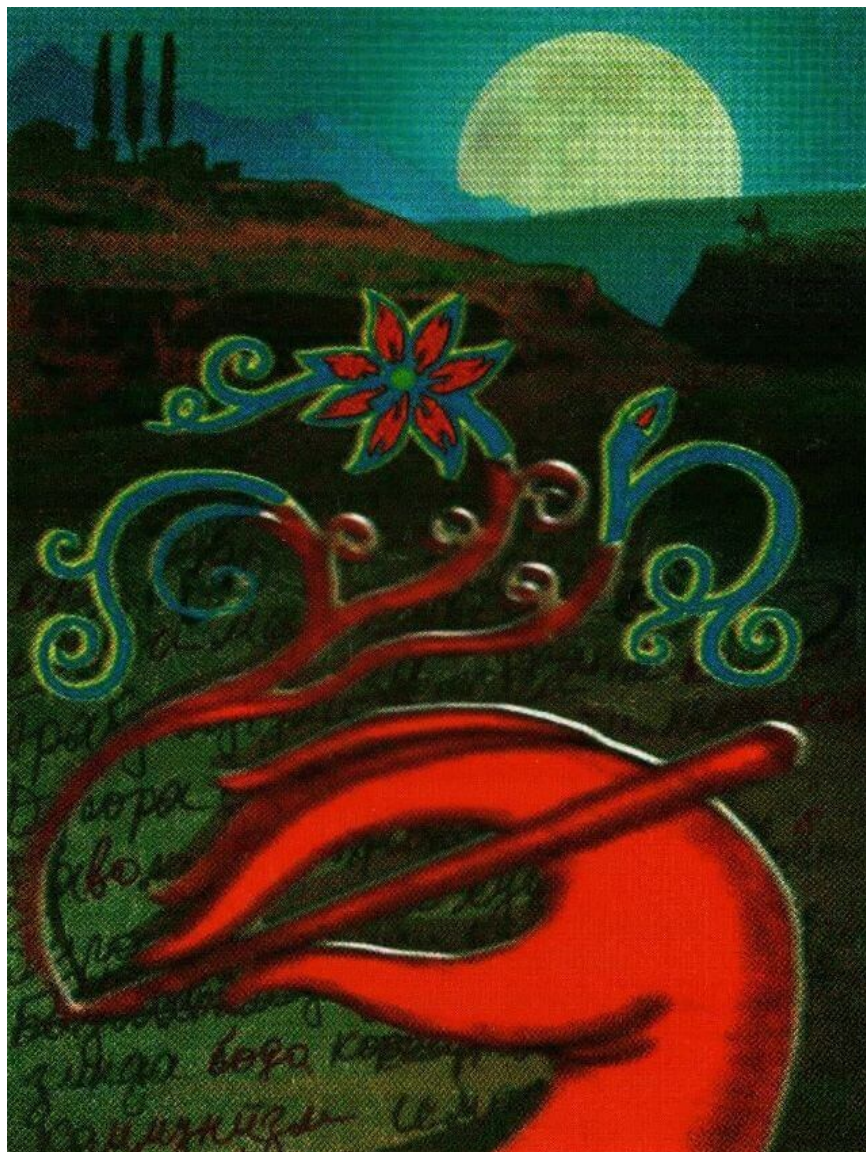
Барои банда дар дунё ватан нест
Ба ҳар ҷойе, ки мемирад кафан нест.
Замину осмон савдогареро
Ба ҷуз мулку макони хештан нест.

Ба гӯрам лолаи лӯлӣ бикоред²⁹
Ба рӯи гӯри маъмулӣ бикоред,
Азои лолаи лӯлӣ маро бас,
Сияҳпӯшии маъмули маро бас.

Нахӯрдам бо фароғат нону обе,
Набудам тахтае аз тахти хобе,
Надидам истироҳат аз ту эй, шеър!
Набуд болишти ман ғайр аз китобе.

²⁸ Ба ёди Сиёвуши Касроӣ ва охири мулоқотамон дар шаҳри Москва.

²⁹ Лолаи лӯлӣ – лолаи сиёҳ.

Тамоми зиндагӣ бастам чакома,
Навиштам гаштаю баргашта чома,
Нанӯшидам, напӯшидам валекин
Ман аз дасти касе чомею чома.

Чу рагмоли дарахтон боди Элок
Раги хоби туро мемолад эй, ток,
Гиребони маро то навбаҳорон
Валекин то ба доман мезанад чок.

Ба он биниш, ки дар обу гилаш буд,
Ту гуфтӣ, дурбинаш ҳамдилаш буд.
Ки сурат гуфта сират мегирифтӣ,
Дилаш дар чашму чашмаш дар дилаш буд.³⁰

Туро сар то кадам, сар то ба нохун
Бибинам бо забон мелесам акнун,
Натанҳо бўсаборон менамоям,
Лабатро аз газидан мекунам хун.

Бимон, чашмони шахлоят бибӯсам,
Ҳазорон бор лабҳоят бибӯсам.
Ду соат то саропоят бибӯсам,
Магар то панҷаи поят бибӯсам.

³⁰ Ба хотираи Муҳиддини Олимиур.

Хазон аз боғҳо сармояро бурд,
Ту гуфти, аз дарахтон мояро бурд.
Ба ҳар сӯ шохи лухту пояро монд,
Валекин аз сари мо сояро бурд.

Саросар рангу бӯ – мазмуни ҷангал,
Хуш ояд қомати мавзуни ҷангал,
Ҳазорон ҳамчу ман мафтуни ҷангал,
Вале безорам аз қонуни ҷангал.

Баҳор омад, арӯси хушгил омад,
Ба гӯшам ғулғули обу гил омад.
Гули оташ дар оташхона хомӯш,
Диламро оташи гул мекунад ҷӯш.

Баҳори рафта боз ояд, хуш ояд,
Дару дарвозаҳоро мекушояд.
Дару дарвоза мебандад зимистон,
Зимистонро бигӯ ҳаргиз наояд.

Ҳаворо нам-нами бориш гирифта,
Камони Рустаму Ораш гирифта.
Ба саҳро бингарам, аз оташи гул
Замину осмон оташ гирифта.

Мағӯ беҳуда занро норасида,
Ки аз паҳлӯи чап шуд офарида.
Дар он паҳлӯи мо дил ҷо гирифтаст,
Зану дил ҳарду як маъно гирифтаст.

Баҳорон қавси Ораш мекунад гул,
Ба гардун нақши дилкаш мекунад гул.
Ба ҳар фасле табиат мешукуфад,
Зимистон чӯби оташ мекунад ғул.

Яке ҳамчун қаламрони қаламтез
Дами теғи қаламро мекунад тез,
Яке сар мезанад буни қаламро,
Ту гуфти, меҳӯрад хуни қаламро.

Қалам дар дасти ман чун менависад,
Сиёҳу сабзу гулгун менависад.
Қалам бо неши нохун менависад,
Қалам бо шарҳаи хун менависад.

Парасту мепарад зайли ду абрӯ,
Ду абрӯ мепарад зайли парасту.
Ду абрӯ нест ин, болу пар аст ин,
Парасту нест ӯ, мушти пар аст ӯ.

Қафас ҳам дар назар монанди боғ аст,
Миёни шоҳаҳояш роғ-роғ аст,
Вале озодӣ дар кунчи қафас нест,
Вале парвоз дар бурчи қафас нест.

Ба ҳар баргаштамижтгон гарди барфе
Ба ҳар ҷо марди майдон марди барфӣ.
Сафедие, ки олабро гирифтаст,
Сафои барфу раҳоварди барфе.

Чӣ суд аз рӯзу аз шабҳои Ховар
Баробар мешаванд ё нобаробар,
Агар рӯзаш ду рӯямро сияҳ кард,
Шабаш рӯи сиёҳамро сиёҳтар.

Тамоми умр таб дорам, таби шеър
(Ман ин таб ёфтам аз мактаби шеър),
Ки чун табхола мерӯяд бирӯяд
Ду ҳарфе дар лабам аз матлаби шеър.

Қафас ҳам ҷангал аст аз шохсорон,
Миёни шоҳаҳо мурғи ҳушилхон.
Валекин роҳати озодиаш нест,
Ҳавои болунпарафшониааш нест.

Зи хоки навчавонон лола рӯяд,
Ба ранги рӯи ҳаждаҳсола рӯяд,
Зи хоки кӯдакон рӯяд сияҳгӯш,
Ки зебад кӯдаконро дар баногӯш.

Хазон шуд боғ аз боди хазонӣ,
Ту чун сарву санавбар беиёнӣ.
Ту чун сарву санавбар сабзу хуррам,
Ба ҳар фасле ту дар фасли ҷавонӣ.

Баромад аз паси Боми Ҷаҳон мох,
Дамид беихтиёр аз синаам оҳ,
Даруни синаам санги гарон буд,
Парид аз синаам ҳамчун пари коҳ.

Ғизои ақл агар илму амалҳост,
Ғизои чашми мо сайру тамошост.
Ғизои дил фақат шеърӯ фақат ишқ,
Ғизои гӯши мо оҳангу овозост.

Баҳор омад, ба як ҷо сабза сабзид,
Ба як ҷои дигар сабзина сабзид.
Миёни сабзаю сабзина охир,
Асои дасти ман дар қабза сабзид.

Ҳарос аз зиндагии бекафолат,
Ғами нону ғами қарзӣ фалокат,
Ниҳон дар кишвари сармоядорӣ
Ба қалби коргарҳои қаторӣ.

Сари мизи ман он чашми сиёҳе,
Ки мепояд маро бо ҳар нигоҳе,
Ба чуз чашми қалам, чашми дигар нест,
Бо чуз чашми қалам чашме ба дар нест.

НОМГҶИ ШЕЪРҶО

Дебача.....	3
Чун қалам нест касе ҳамхунам.....	5
Қалам	6
Эй ҳудои бенавоён, Сталиро зинда кун!!!	8
Девори оҳанин	9
Дар пояи ҳайкали Ленин дар Сиэтл.....	11
Аз мастӣ ватанситезӣ кардем	12
Соли 1991	14
Шаҳри ман ку?	16
Дубора созамат Ватан	18
Шоирӣ дастпарвари русам.....	19
Давоми Шаҳраҳи Шоҳӣ	20
Зинда бод дар ҷаҳон шӯриш!	21
Зинда бод корпартоӣ	25
Коммунизм	26
Зиҳӣ Эрони рӯинтан!.....	27
Аксу баракс	29
Асри батари яҳудитозӣ сар шуд.....	30
Кафши Оли Зайдӣ.....	32
Исмоили Сомонӣ девори Бухоро буд.....	33
Китоби «Тоҷикон».....	34
Қалъаи Золи Зар.....	35
Ин ҳамон Заҳҳоки морон аст.....	36
Зани халқи мусулмон зиндадаргӯр	37
Шаби Техрон ва ҷимони хиёбонӣ	38
Кист он?.....	39
Қаҳрамони Наврӯз.....	41
Хонаи мӯр.....	43
Бо ҷамидан, бо ҷашидан, бо ҷамидан, бо ҷунидан	45
Чорҷашма	46
Даҳ сол ман набудам	53
Оби анори дилро аз дидаам фушурдам	55
Тақ-тақи бўру тахта.....	56
Ба профессор Аслиддини Осимӣ	58

Ба Гулрухсор.....	58
Хонаи шоир Хоксорӣ.....	58
Шоири бомаҳорат.....	58
«Ман бузургшоири мардумони маҳрумам».....	58
Садафи ноҳуни ту моро бас.....	59
Тоҷмаҳал.....	60
Лолазори Файзобод.....	61
Дар шишаи оби «Файзобод».....	62
Дастнависе дар кӯзаи Файзобод.....	63
Тирамоҳам.....	64
Кӯчаҳои ҷавонӣ.....	65
Наслею фасле.....	68
Хотира.....	69
Дар вучудат нухуфта шоири хуб.....	70
Парандаи қакнус.....	71
Ба қаламӯй салом!.....	73
Духтарам, зираи Сағирдашам.....	76
Ҷои ту холист.....	77
Шеър.....	78
Овози овезон.....	78
Барои ҷӯраам Раҳими Муслумониён.....	78
Ноҳуни моҳи нав.....	78
Шеъри нонавишта.....	79
То ба сӯи ту ҳаво паймоем.....	79
Юриши қатаған.....	79
Болишти пар.....	79
Ватан.....	79
Шоир шудан осон нест.....	80
Сари баланд.....	80
Бод медиҳад барбод.....	80
Маҳбаси ман.....	80
Дарахти пул.....	81
Сангпушт.....	81
Навниҳол.....	81
Хуни қаламе тамом кардам.....	81
Шеъри ман шеъри шиор асту алам.....	83

Ман ҳасад мебарам ба ин мурғон	83
Таблиғот	83
Муаммо.....	83
Малах	84
Аз дӯзахи гарм ба дӯзахи сард	84
Хоби паранда	84
«Шаҳнома».....	84
Шеърӣ рангини ман дигаргун аст	86
Ба устод Мӯъмин Қаноат	86
Дилро ҷазира мекард.....	86
Ошдони модар	86
Кулбаи кӯдакӣ.....	87
Акси овоз.....	87
Ток.....	87
Ба хотираи шоири қоматбаланд устод Мирсаид Миршакар.....	89
«Ҳайкали озодӣ».....	89
Паранда ташна буд	89
Соядасте ба Ҷӯрабек Муродов	89
Аз обила обгина дорад	90
Мачнун	90
Ҳама аз хушёрӣ безоранд	90
Бо фалсафаю заковати.....	90
Ба набераам Ориёна дар рӯзи таваллудаш	91
Барф	91
Соядаст ба китоби «Тоҷикон».....	91
Ёдномаи муаллима Зайтуна Забирова	91
Ба дарвозаи боғи нависандагон	92
Шамшери дарё	92
Ҳақиқат.....	92
Тут меҳӯрд	92
Доғи лаънат	94
Дар ёдбуди Мастон Шералӣ.....	94
Барои.....	94
Боғи зимистон	94
Ба рафиқи деринаам Басир Расо	95
Ба духтарам	95

Соядасте ба шамоли Элок	95
Зан агар мегузашт аз барзан	95
Китоби дарё.....	96
Ғав (шлагбаум).....	96
Киштии Нӯҳ	96
Чашми табар.....	96
Барои навозанда.....	96
Кӯч	97
Хати риш	97
Пухтаю хом	97
Сери ман.....	97
Байт	97
Ба мутриб	98
Боргоҳи сухан чӣ даркор аст?	98
Панд	98
Ҷеҳрасозӣ	98
Маҳтоби тамом	99
Борон.....	99
Чашми кабудӣ суғдӣ	100
Шаби Файзобод	101
Ачам чамъ аст	103
Мӯъчиза	104
Араби хонагӣ	104
Ба устои арҷманд Мӯъмин Қаноат	106
Абр ва новадон	106
Аз шаршараи мӯят менӯшаму менӯшам	107
Хоби ширин	109
«Гилотина».....	110
Уфукро пардаи хун гирифта буд.....	114
Чорпора	118
Гулҷӯш.....	132

Бозор Собир

Хуни қалам

(Гулчини шеър)

Рассом:
Манучеҳр Собир

Blood of the Pen
Copyright © 2010 Bozor Sobir
All rights reserved.

ISBN 978-99947-69-44-5

Душанбе, 2010

*Гӯянд, ки шеър мояи дарду ғам аст,
Шоир нашавад касе, ки ӯ беалам аст.
Ҳар қатраи вожае, ки дар дафтари мост,
Чун хуни чакида аз димоғи қалам аст.*